

บทที่ ๖

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาระบบต้นทุนงานสั่งทำสำหรับอุตสาหกรรมต่อเรือในประเทศไทย โดยศึกษาจากกิจการต่อเรือเพียงสองแห่ง และจากการสอบถามกิจการต่อเรือแห่งอื่น ๆ พอที่จะสรุปสาระสำคัญของปัญหาของอุตสาหกรรมต่อเรือได้เป็น ๒ ส่วนด้วยกัน คือ

ส่วนที่ ๑ ปัญหาที่เกี่ยวกับระบบต้นทุนงานสั่งทำ

ส่วนที่ ๒ ปัญหาอื่นที่เกี่ยวข้องกับกิจการอุตสาหกรรมต่อเรือในประเทศไทย

ปัญหาที่เกี่ยวกับระบบต้นทุนงานสั่งทำ

ปัญหาที่เกี่ยวกับระบบต้นทุนงานสั่งทำ อาจแบ่งออกได้ดังนี้ คือ

- ก. ปัญหาการจำแนกประเภทของวัสดุดิบ
- ข. ปัญหาการขาดการควบคุมการเบิกใช้วัสดุดิบ
- ค. ปัญหาการคิดค่าแรงล่วงเวลา
- ง. ปัญหาการจำแนกค่าแรงเข้าต้นทุนงานสั่งทำผิดพลาด
- จ. ปัญหาการจำแนกว่าค่าใช้จ่ายใดเป็นค่าใช้จ่ายโรงงาน
- ฉ. ปัญหาการใช้เกณฑ์ในการปันส่วนค่าใช้จ่ายโรงงาน
- ช. ปัญหาวิธีการบันทึกบัญชี

ก. ปัญหาการจำแนกประเภทของวัสดุดิบ

วัสดุดิบที่ใช้ในกิจการต่อเรือมีอยู่มากมายด้วยกัน แต่สามารถแบ่งออกเป็น ๒ ประเภทด้วยกัน คือ วัสดุดิบโดยตรง กับวัสดุดิบทางอ้อม ปัญหาการจำแนกประเภทของวัสดุดิบคือ วัสดุดิบโดยตรงของกิจการต่อเรือทั้งสองแห่งสำหรับการต่อเรือเหล็ก หรือเรืออลูมิเนียม จะมีการจำแนกประเภทที่ต่างกัน วัสดุดิบดังกล่าวคือ ลวดเชื่อม และแก๊ส

จากการสอบถามกิจการต่อเรือแห่งอื่น ๆ ก็ได้ข้อสนับสนุนทั้งสองฝ่าย โดยมีเหตุผลดังนี้

กิจการต่อเรือที่เห็นว่าควรถือว่าลวดเชื่อมและแก๊ส เป็นวัสดุโดยตรง ได้ให้เหตุผลสนับสนุนว่า การต่อเรือเหล็กหรือเรืออลูมิเนียม จะต้องใช้ลวดเชื่อมและแก๊สเป็นจำนวนมาก ส่วนกิจการต่อเรือที่เห็นว่าควรถือลวดเชื่อมและแก๊ส เป็นวัสดุทางอ้อมก็ให้เหตุผลสนับสนุนว่า การใช้ลวดเชื่อมและแก๊สนั้นไม่สามารถที่จะระบุลงไปได้ว่า จะคิดเป็นต้นทุนของงานสั่งทำงานใด และคิดเป็นจำนวนเงินเท่าใดได้ เพราะการปฏิบัติงานในแต่ละวันจะต้องนำลวดเชื่อมและแก๊สไปใช้กับงานสั่งทำต่าง ๆ ซึ่งขึ้นอยู่กับคำสั่งการของผู้ควบคุมงาน

จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า วัสดุโดยตรงเป็นต้นทุนส่วนที่มีมูลค่ามากที่สุดของงานสั่งทำแต่ละงาน ฉะนั้นการจำแนกประเภทของวัสดุไม่เหมือนกัน ย่อมมีผลให้ต้นทุนวัสดุโดยตรงของแต่ละกิจการต่างกัน และไม่สามารถนำมาเปรียบเทียบกันได้

ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาการจำแนกประเภทของวัสดุ

กิจการต่อเรือทุกแห่งควรที่จะกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการ เพื่อพิจารณาการแบ่งวัสดุต่าง ๆ ที่ใช้ในการต่อเรือออกเป็นวัสดุโดยตรง หรือวัสดุทางอ้อม หากกิจการต่อเรือจำแนกประเภทวัสดุในคอนประมาณการต้นทุนแตกต่างจากตอนที่เบิกใช้จริงแล้ว ก็จะทำให้ผลการวิเคราะห์การใช้วัสดุโดยตรงมียอดไม่ถูกต้อง

ฉะนั้น จึงขอเสนอหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาว่าเป็นวัสดุโดยตรงหรือไม่ โดยดูลักษณะดังต่อไปนี้

๑. ต้องเป็นส่วนประกอบที่สำคัญของเรือ
๒. สามารถมองเห็นและตรวจสอบได้
๓. สามารถคิดเป็นต้นทุนของแต่ละงานได้ง่าย

ดังนั้น หากวัสดุใดก็ตามที่ไม่เข้าเงื่อนไขดังกล่าวข้างต้นแล้ว ก็ควรถือเป็นวัสดุทางอ้อมทั้งหมด

การพิจารณาปัญหาลวดเชื่อมกับแก๊ส ก็จะใช้หลักเกณฑ์และเงื่อนไขดังกล่าวมาพิจารณา และตัดสินได้ ดังนี้

ลวดเชื่อม จัดได้ว่าเป็นส่วนประกอบที่สำคัญของเรือชนิดหนึ่ง โดยใช้เชื่อม เหล็กแผ่น เหล็กเส้น เหล็กฉาก และแป้นเหล็ก ให้ติดกัน ซึ่งเมื่อเชื่อมเสร็จแล้วสามารถที่จะตรวจสอบและมองเห็นได้ว่าเชื่อมตรงไหนบ้าง และเชื่อมได้ดีมากน้อยเพียงใด อีกทั้งสามารถที่จะคิดเป็นต้นทุนของแต่ละงานสั่งทำได้ โดยการคำนวณตามจำนวนที่ ส่วนที่เหลือก็จัดเก็บรักษาไว้ในโอกาสต่อไปและไม่นำไปใช้กับงานอื่น เป็นต้น จึงถือได้ว่าลวดเชื่อมเป็นวัสดุพิเศษโดยตรงชนิดหนึ่ง

ส่วนแก๊สก็เป็นวัสดุพิเศษอีกชนิดหนึ่งที่บางครั้งจะนำมาใช้ในการตัดเหล็กหรือตัดเหล็ก หรือเชื่อมเหล็ก การต่อเรือเหล็กมักจะใช้วิธีเชื่อมโดยใช้ไฟฟ้า เป็นส่วนใหญ่ และการตัดและตัดเหล็ก ก็จะใช้เครื่องจักรช่วยเป็นส่วนใหญ่ ยกเว้นในกรณีที่เครื่องจักรไม่สามารถทำได้จึงต้องใช้แก๊ส แทน จึงถือได้ว่าแก๊สมีส่วนประกอบที่สำคัญของเรือ และเมื่องานต่อเรือเสร็จสิ้นแล้ว การตรวจสอบหรือมองดูก็ไม่สามารถทราบได้ อีกทั้งยังคิดเป็นต้นทุนของงานแต่ละงานได้ค่อนข้างจะลำบาก เนื่องจากแก๊สที่ถูกใช้ไปในแต่ละครั้งแม้จะมีเครื่องวัดที่หัวท่อแก๊สก็ตาม แต่ก็มี การนำไปใช้งานที่นั่นนิตงานที่นั่นน้อย ทำให้การบันทึกตัวเลขการใช้เกิดความยุ่งยากแก่พนักงาน เชื่อมโลหะ ในการจดบันทึกว่าได้ใช้แก๊สสำหรับงาน เลขที่ต่าง ๆ เป็นจำนวนเท่าใด ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงควรถือว่าแก๊สเป็นวัสดุพิเศษทางอ้อมชนิดหนึ่ง และเป็นส่วนหนึ่งของค่าใช้จ่ายโรงงาน

นอกจากนี้ การจำแนกประเภทของวัสดุพิเศษใดก็ตามที่ใช้ในการต่อเรือ ควรจะกำหนด หรือพิจารณาในลักษณะเดียวกันทั้งในการประมาณการต้นทุน หรือในการเก็บข้อมูลจากการปฏิบัติงานจริง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ใช้เกณฑ์เดียวกัน และสามารถวิเคราะห์การใช้วัสดุพิเศษโดยตรงที่เกิดขึ้นจริงกับที่ได้ประมาณไว้ว่ามีผลแตกต่างกันมากน้อยเพียงใด อันจะทำให้สามารถควบคุมการปฏิบัติงาน และสามารถประมาณงานขึ้นต่อไปได้ใกล้เคียงความจริงมากขึ้น

ข. ปัญหาการขาดการควบคุมการเบิกใช้วัตถุดิบ

วัตถุดิบโดยตรงเป็นต้นทุนที่มีมูลค่ามากที่สุดของเรือที่ต่อ ปัญหาที่กิจการต่อเรือโดยทั่วไป มักจะประสบก็คือ การเบิกใช้วัตถุดิบโดยตรงบางชนิดจะไข่มากผิดปกติ หรือใช้อย่างไม่คุ้มค่า วัตถุดิบดังกล่าวได้แก่ ลวดเชื่อมและสี เป็นต้น

ลวดเชื่อมเป็นวัตถุดิบที่ต้องไข่มากทั้งการต่อเรือเหล็กหรือการต่อเรืออลูมิเนียม ซึ่งเป็นปัญหาแก่ผู้บริหารโรงงานโดยทั่วไปว่า ทำไมจึงใช้ลวดเชื่อมมากมายเพียงนี้ หรือทำไมใช้เพียงครึ่งเส้นก็ทิ้งแล้ว หรือทำไมลวดเชื่อมเส้นนี้จึงเปียกน้ำ หรือทำไมลวดเชื่อมเส้นนี้ถูกเหยียบจนฟลัก (Flux) ที่หุ้มหุลหุมดกทำให้ใช้ไม่ได้ เป็นต้น

สีก็เป็นวัตถุดิบอีกชนิดหนึ่งที่ไข่มากสำหรับการต่อเรือเหล็ก เรืออลูมิเนียม และเรือไม้ เป็นต้น ปัญหาคือสีที่ใช้พ่นหรือทาตัวเรือหรือส่วนต่าง ๆ ของเรือมักจะมีปัญหาว่า ทำไมเรือลำนี้จึงใช้สีมากกว่าเรือลำนั้น หรือทำไมพ่นสีเรือลำนี้หนาเกินไป หรือเห็นสีทึบเรีราดเต็มพื้นไปหมด เป็นต้น

ปัญหาการเบิกใช้ลวดเชื่อมและสีจึง เป็นสิ่งที่กิจการต่อเรือโดยทั่วไปประสบปัญหาอยู่เสมอ ฉะนั้นถ้าหากการใช้ลวดเชื่อมและสีสำหรับงานสั่งทำงานใดงานหนึ่งมีมากกว่าปกติ ก็จะทำให้ต้นทุนวัตถุดิบโดยตรงและต้นทุนของเรือลำนั้นสูงกว่าที่ควรจะเป็น เพราะลวดเชื่อมและสีเป็นวัตถุดิบโดยตรงและคิดเข้าต้นทุนงานตามจำนวนที่เบิกใช้

ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาขาดการควบคุมการเบิกใช้วัตถุดิบ

การต่อเรือเหล็กหรือเรืออลูมิเนียม วัตถุดิบที่ไข่มากรองจากเหล็กหรืออลูมิเนียมก็คือ ลวดเชื่อมและสี วัตถุดิบทั้งสองนี้จำเป็นที่จะต้องใช้ในการต่อเรือดังกล่าว ฉะนั้นจึงควรหาวิธีการหรือมาตรการ เพื่อลดต้นทุนของลวดเชื่อมและสีที่เบิกใช้

การควบคุมการใช้ลวดเชื่อมและสีเป็นสิ่งจำเป็น เพราะเป็นจำนวนเงินมาก แต่มิใช่การควบคุมในขณะที่กำลังปฏิบัติงานอยู่ การควบคุมที่เสนอนี้คือ การควบคุมโดยอาศัยการรายงานเป็น

ลายลักษณะอักษรของหัวหน้าหน่วยงานนั้น และจะต้องรายงานโดยตรงต่อผู้จัดการโรงงาน โดยอาจทำใบรายงานการวิเคราะห์การใช้ลวดเชื่อม หรือการวิเคราะห์การใช้สี

การวิเคราะห์การใช้ลวดเชื่อมนี้ หัวหน้าหน่วยงานของแผนกเชื่อมโลหะจะเป็นผู้บันทึก ก่อนที่จะบันทึก ทางแผนกเชื่อมโลหะจะได้รับประมาณการตัวเลขจากฝ่ายเทคนิค โดยกำหนดไว้ว่า ถ้าหากใช้ลวดเชื่อมหนัก ๑ กิโลกรัม จะเชื่อมเหล็กที่มีน้ำหนักก่ตัน จากนั้นหัวหน้าหน่วยงานเชื่อมโลหะ จะต้องกรอกรายงานนี้ทุกวัน แล้วสรุปให้ผู้จัดการโรงงานทราบทุกสัปดาห์ โดยจะต้องกรอกรายงานที่ทำได้ เช่นน้ำหนักของเหล็กที่เชื่อม จากนั้นจึงคำนวณเปรียบเทียบว่า ถ้าน้ำหนักของเหล็กที่เชื่อมได้นั้น เป็นจำนวนเท่าไรนั้นต้นจะต้องใช้ลวดเชื่อมไปประมาณกี่กิโลกรัม ส่วนจำนวนลวดเชื่อมที่ใช้จริงก็ให้ระบุน้ำหนักกิโลกรัม แล้วคำนวณหาผลต่าง ถ้าการใช้จริงน้อยกว่าประมาณการ ก็ให้ใส่วงเล็บไว้ (แสดงว่าดี) แต่ถ้าใช้จริงมากกว่าประมาณการ ก็ให้กรอกรายงานตัวเลขเพียงอย่างเดียว แล้วคำนวณหาผลต่างเป็นร้อยละ (ให้ถือยอดประมาณการเท่ากับร้อยเปอร์เซ็นต์) ขั้นสุดท้ายเมื่อบันทึกครบสัปดาห์แล้วก็นำยอดสะสมมาจากรวดก่อนมารวมกับยอดที่เกิดในงวดนี้ แล้วคำนวณหายอดสะสมยกไป จากนั้นจึงคำนวณหาผลต่างทั้งจำนวนและร้อยละ (ดูภาพที่ ๖.๑)

ส่วนการวิเคราะห์การใช้สี ก็ทำเหมือนกับการวิเคราะห์ ลวดเชื่อม แต่หน่วยที่ใช้จะต่างกันคือ สีที่ใช้จะคิดเป็นแกลลอน และงานที่ทำได้จะคำนวณเป็นพื้นที่ว่า เป็นกี่ตาราง เมตร ผู้รับผิดชอบคือหัวหน้าแผนกสี (ดูภาพที่ ๖.๒)

ผู้จัดการโรงงาน เมื่อได้รับใบวิเคราะห์ แล้ว จะตรวจสอบว่าการใช้ลวดเชื่อมและสี เป็นเช่นใด ถ้าหากใช้มากกว่าประมาณการมาก ควรสอบถามเหตุและพิจารณาหาทางแก้ไขปรับปรุง ตลอดจนกำชับให้หัวหน้าหน่วยงานนั้น ควบคุมให้ผู้ปฏิบัติงานระมัดระวังการใช้ลวดเชื่อมและสีให้มากขึ้น

อีกทางหนึ่งที่จะทำได้ก็คือ การจูงใจให้ผู้ปฏิบัติงานกระตือรือร้นและเอาใจใส่ต่องานที่ทำได้มากขึ้น โดยการให้รางวัลคนงาน (Incentive Wage System) ที่ใช้ลวดเชื่อมและสี สำหรับการปฏิบัติงานตามปกติ ได้ต่ำกว่าที่กำหนดไว้ในประมาณการ

ภาพที่ ๖.๑

บริษัท กชค จำกัด
 การวิเคราะห์การใช้ลวดเชื่อม
 เหล็ก อลูมิเนียม

ประจำงวดวันที่.....

เรียน ผู้จัดการโรงงานฯ

ทางแผนกขอรายงานการใช้ลวดเชื่อมสำหรับงานเลขที่.....ดังนี้

วันที่	งานที่ทำได้ (ตัน)	ปริมาณการ ที่กำหนด (ก.ก.)	จำนวนที่ ใช้จริง (ก.ก.)	ผลต่าง		หมายเหตุ
				จำนวน(ก.ก.)	%	
ยอดรวม ณ วันนี้						
ยอดสะสมยกมา						
ยอดสะสม ณ วันนี้						

.....
ผู้ปฏิบัติงาน.....
หัวหน้าแผนกงานเชื่อม

วันที่.../.../...

ภาพที่ ๖.๒

บริษัท กษค จำกัด

การวิเคราะห์การใช้สี

ประจำงวดวันที่.....

เรียน ผู้จัดการโรงงานฯ

ทางแผนกขอรายงานการใช้สีสำหรับงานเลขที่.....ดังนี้

วันที่	งานที่ทำได้ (ตารางเมตร)	ประมาณการ ที่กำหนด (แกลลอน)	จำนวนที่ ใช้จริง (แกลลอน)	ผลต่าง		หมายเหตุ
				จำนวน (แกลลอน)	%	
ยอดรวม ณ วันที่						
ยอดสะสม ยกมา						
ยอดสะสม ณ วันที่						

.....

ผู้ปฏิบัติงาน

.....

หัวหน้าแผนกสี

วันที่...../...../.....

สาเหตุที่พนักงานเชื่อมโลหะใช้ลวดเชื่อมมากผิดปกติ หรือใช้ไม่คุ้มค่า ขึ้นอยู่กับตัวพนักงานเองเป็นอันดับแรก ซึ่งพอจะกล่าวถึงสาเหตุที่ทำให้การใช้ลวดเชื่อมมากน้อยต่างกันได้นี้ คือ

๑. ขึ้นอยู่กับประสบการณ์และความสามารถของพนักงานเชื่อมแต่ละคน กล่าวคือพนักงานเชื่อมโลหะที่มีประสบการณ์จะรู้วิธีการเชื่อมและได้คุณภาพของงานดีกว่าพนักงานที่ขาดประสบการณ์

๒. ขึ้นอยู่กับพนักงานเชื่อมโลหะว่าเอาใจใส่งานมากน้อยเพียงใด กล่าวคือ จะต้องเก็บรักษาลวดเชื่อมที่เหลือในแต่ละวันไว้ในสถานที่เก็บที่ไม่โดนน้ำ หรือความชื้น เพราะจะทำให้ลวดเชื่อมนั้นใช้ไม่ได้ หรือใช้ได้เพียงบางส่วน

๓. ขึ้นอยู่กับการปฏิบัติของพนักงานเอง คือการเชื่อมโลหะทุกครั้งต้องใส่ถุงมือเพื่อป้องกันสะเก็ดไฟและความร้อน จึงจะใช้ลวดเชื่อมได้ตลอดทั้งเส้น หากไม่ใส่ถุงมือ อาจโดนสะเก็ดไฟหรือความร้อนจากลวดเชื่อมที่จวนจะหมด จนทำให้ต้องปลดลวดเชื่อมทิ้งไปเมื่อใช้ไปเพียง ๓ ใน ๔ ส่วนของเส้นลวดเชื่อม

ฉะนั้น การให้รางวัลจึงเป็นสิ่งที่ควรทำ เพื่อกระตุ้นให้พนักงานเอาใจใส่ต่องานมากขึ้น และสามารถลดต้นทุนการใช้วัสดุให้ต่ำกว่าประมาณการได้ การให้รางวัลจะให้ต่อเมื่องานต่อเรือแต่ละงานได้เสร็จเรียบร้อยแล้ว โดยจะพิจารณาจากใบวิเคราะห์การใช้ลวดเชื่อมหรือสี ตามที่หัวหน้าหน่วยงานนั้น ๆ เสนอมาโดยอาจให้รางวัลตามจำนวนเปอร์เซ็นต์ที่ต่ำกว่าประมาณการ รางวัลจะเป็นอย่างไรก็แล้วแต่จำนวนต้นทุนวัสดุที่ประหยัดได้เป็นเกณฑ์ด้วย

ค. ปัญหาการคิดค่าแรงล่วงเวลา

กิจการต่อเรือแห่งหนึ่ง คือบริษัทการต่อเรือ จำกัด ได้คิดค่าแรงล่วงเวลาที่เกี่ยวกับการต่อเรือเป็นต้นทุนค่าแรงโดยตรงทั้งหมด โดยไม่คำนึงถึงสาเหตุของการทำงานล่วงเวลานั้น ทั้งนี้เพื่อให้สะดวกในการจำแนกต้นทุนค่าแรงโดยตรงเข้าแต่ละงานสั่งทำ แต่การที่ต้องทำงานล่วงเวลาอาจเกิดจากกิจการรับงานไว้เกินกว่าที่จะทำได้ทันในวันทำงานตามปกติ หรือเนื่องจากการขาดวัสดุหรือเกิดเหตุสุดวิสัยในระหว่างต่อเรือ หรือต้องเร่งทำงานสั่งทำอื่น ๆ ให้เสร็จก่อน เป็นต้น

จนเป็นเหตุให้งานที่ทำอยู่ในขณะนี้ไม่เสร็จตามกำหนดเวลา จึงต้องทำงานล่วงเวลาเพื่อให้งานเสร็จตามกำหนดที่ได้ตกลงกับผู้ว่าจ้างไว้

ปัญหาก็คือ การคิดค่าแรงล่วงเวลาเป็นต้นทุนค่าแรงโดยตรง และคิดเข้ากับงานสิ่งทำนั้น จะเป็นการสมควรและถูกต้องหรือไม่ โดยเฉพาะกิจการดังกล่าวได้ใช้การปันส่วนค่าใช้จ่ายโรงงานที่เกิดขึ้นตามเกณฑ์ต้นทุนค่าแรงโดยตรงตอนสิ้นเดือน จึงเป็นผลทำให้งานสิ่งทำนั้นต้องรับภาระค่าใช้จ่ายโรงงานที่ปันส่วนมาให้ในจำนวนที่สูงกว่าปกติ

ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาการคิดค่าแรงล่วงเวลา

การคิดค่าแรงล่วงเวลาเป็นต้นทุนค่าแรงโดยตรง หรือค่าใช้จ่ายโรงงานนั้น ควรจะพิจารณาถึงจุดมุ่งหมายในการรับทำงานนั้น เป็นสำคัญ กล่าวคือ หากกิจการรับงานนั้นโดยรู้อยู่แล้วว่า ถ้าจะทำงานนั้นให้เสร็จตามเวลาที่กำหนดไว้จะต้องทำงานล่วงเวลาแล้ว การคิดค่าแรงล่วงเวลาดังกล่าวควรจะถือเป็นต้นทุนค่าแรงโดยตรง

แต่ถ้ากิจการรับงานนั้นมาทำตามปกติ และในขณะดำเนินงานอยู่นั้น กิจการได้รับงานอื่นเข้ามาอีกจนเป็นเหตุให้ไม่สามารถจะทำงานนั้นให้เสร็จในวันทำงานตามปกติได้ หรือเนื่องจากการขาดวัตถุดิบที่ต้องการใช้ หรือเกิดเหตุสุดวิสัยในระหว่างการต่อเรือจนต้องหยุดงาน เป็นต้น ค่าแรงที่ต้องจ่ายเพิ่มในการทำล่วงเวลาเพื่อให้งานดังกล่าวเสร็จตามกำหนดนี้เรียกว่า เงินเพิ่มในการทำงานล่วงเวลา (Premium Pay) และควรถือเป็นค่าใช้จ่ายโรงงาน ทั้งนี้เพราะไม่สามารถจะคิดเป็นต้นทุนค่าแรงโดยตรงของงานใดงานหนึ่งได้ เนื่องมาจากการทำงานล่วงเวลานั้น การพิจารณาเงินเพิ่มในการทำงานดังกล่าว ให้อยู่ในดุลพินิจของผู้จัดการโรงงาน

ส่วนหลักการคิดค่าแรงล่วงเวลาโดยถือเป็นค่าใช้จ่ายโรงงานจะมีวิธีการคำนวณค่าแรงล่วงเวลาดังกล่าวต่อไปนี้

ตัวอย่าง สมมติว่า บริษัทการต่อเรือ จำกัด ได้ว่าจ้างพนักงานช่างเชื่อมคนหนึ่งให้ทำงานตามปกติสัปดาห์ละ ๔๘ ชั่วโมง ในอัตราค่าแรงปกติชั่วโมงละ ๑๐ บาท และถ้าพนักงาน

ทำงานล่วงเวลาในวันปกติจะได้รับค่าแรงเท่ากับหนึ่ง เท่าครึ่งของอัตราค่าแรงปกติ ถ้าพนักงานทำงานในสัปดาห์นั้นได้ ๔๔ ชั่วโมง การคิดค่าแรงของพนักงานผู้นี้จะแยกคิดได้ดังนี้ คือ

ค่าแรงโดยตรง-วันปกติ	= ๔๔ ชั่วโมง x ๑๐ บาท/ชั่วโมง
	= ๔๔๐ บาท
ค่าแรงโดยตรง-ล่วงเวลา (อัตราปกติ)	= ๖ ชั่วโมง x ๑๐ บาท/ชั่วโมง
	= ๖๐ บาท
เงินเพิ่มในการทำงานล่วงเวลา	= ๖ ชั่วโมง x ๕ บาท/ชั่วโมง
	= ๓๐ บาท

ฉะนั้น จะคิดเป็นต้นทุนค่าแรงโดยตรงเป็นจำนวนเงิน ๕๔๐ บาท ส่วนเงินเพิ่มในการทำงานล่วงเวลาหรือค่าจ้างพรีเมียม (Premium Pay) จำนวนเงิน ๓๐ บาท จะถือเป็นค่าใช้จ่ายโรงงาน

ง. ปัญหาการจำแนกค่าแรงเข้าต้นทุนงานสั่งทำผิดพลาด

การจำแนกค่าแรงโดยตรงเข้าต้นทุนงานสั่งทำแต่ละงานนั้น กิจการต่อเรือแห่งหนึ่งคือ บริษัทการต่อเรือ จำกัด จะจำแนกค่าแรงเข้าต้นทุนงานตามบัตรบันทึกเวลา ใบบันทึกเวลาปฏิบัติงานของฝ่ายผลิต และบัญชีจ่ายค่าแรง แล้วจำแนกค่าแรงเข้าต้นทุนงานสั่งทำแต่ละงาน อาจมีปัญหาคือขึ้นว่า ทำไมงานสั่งทำนั้นมีการ เบิกลดเชื่อม แต่ไม่มีค่าแรงโดยตรงของพนักงาน เชื่อมโลหะเลย การเกิดปัญหานี้ขึ้นจะเป็นผลทำให้การจำแนกต้นทุนค่าแรงโดยตรงเข้างานสั่งทำผิดไป ซึ่งถ้าหากเป็นเงินจำนวนมากและเกิดขึ้นบ่อยครั้งแล้ว ก็จะทำให้การวิเคราะห์การใช้ค่าแรงโดยตรงได้ผลที่ไม่ถูกต้อง และทำให้ต้นทุนงานสั่งทำนั้นต้องรับภาระค่าใช้จ่ายโรงงานที่ปันส่วนมาให้ เป็นจำนวนเงินที่ไม่ถูกต้องไปด้วย เพราะว่าบริษัทการต่อเรือ จำกัด ได้ใช้วิธีการปันส่วนค่าใช้จ่ายโรงงานที่เกิดขึ้นตามเกณฑ์ต้นทุนค่าแรงโดยตรงที่เกิดขึ้นในแต่ละเดือน

ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาการจำแนกค่าแรงเข้าต้นทุนงานสั่งทำ

กิจการต่อเรือทั้งสองแห่งมีผังการจัดองค์การ (Organization Chart) อยู่แล้ว อีกทั้งยังได้แบ่งหน้าที่และความรับผิดชอบออกเป็นแผนกต่าง ๆ ก็ควรจะให้หัวหน้าแผนกหรือหัวหน้าหน่วยงานเป็นผู้ที่มี

ส่วนร่วมในการตรวจสอบและรับรองความถูกต้อง เกี่ยวกับการทำงานของพนักงานที่อยู่ภายใต้บังคับบัญชาของตนด้วย มิใช่ให้ทางเจ้าหน้าที่ฝ่ายธุรการ เป็นผู้จัดบันทึกเวลาปฏิบัติงานของพนักงานแล้วเสร็จ เพียงแค่นั้น

จึงขอเสนอให้ใช้ ใบจดบันทึกเวลาปฏิบัติงาน (ดูภาพที่ ๖.๔) เหมือนหนึ่งเป็น Job Order Time Ticket เพื่อบันทึกการทำงานของพนักงานทุกคนในแต่ละแผนก เพื่อที่จะได้รู้ว่าพนักงานผู้ใดได้ทำงานสิ่งทำไหนและทำงานเวลาใด เป็นต้น ใบจดบันทึกเวลาปฏิบัติงานควรจัดพิมพ์รายชื่อของพนักงานแต่ละแผนกแยกจากกัน เพื่อให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายธุรการ เพียงแต่จัดบันทึกเลขที่งานของพนักงานแต่ละคนที่ทำงานในขณะนั้น (อัตราการผลิตของพนักงาน โดยเฉพาะบริษัทการต่อเรือ จำกัด มีการเข้าหรือออกน้อยมาก การพิมพ์รายชื่อไว้จึงเป็นการสะดวก) ไว้ในช่องเวลาต่าง ๆ เมื่อจดบันทึกเสร็จแล้วก็จะนำไปให้ทางหัวหน้าแผนกหรือหัวหน้าหน่วยงาน เป็นผู้ตรวจสอบและลงชื่อรับรองความถูกต้องไว้ด้วย เพื่อจะใช้เป็นหลักฐานในการจ่ายค่าแรง เข้าต้นทุนงานสิ่งทำต่าง ๆ ต่อไป การจ่ายค่าแรง เข้าต้นทุนงานจะเป็นหน้าที่ของพนักงานบัญชี การกระทำดังกล่าวข้างต้นจะช่วยแก้ปัญหาในข้อที่ว่า เมื่อมีการเบิกลวด เชื่อม เข้างานสิ่งทำแล้ว ทำไมไม่มีค่าแรงโดยตรงของพนักงาน เชื่อมโลหะในงานสิ่งทำ เดียวกันนั้นได้ เพราะได้ผ่านการตรวจสอบในขั้นแรกจากหัวหน้าหน่วยงานนั้นแล้ว และสามารถตรวจทานในขั้นที่สองโดยพนักงานบัญชีตอนจ่ายค่าแรงเข้าต้นทุนงาน จึงเป็นการตรวจสอบไปในตัวด้วยว่า พนักงานที่เบิกของได้เขียนเลขที่งานผิดหรือเบิกของไปแล้วทำไมจึงไม่ได้นำไปใช้ในงานสิ่งทำนั้นหรือไม่

ดังนั้นจึงควรมีการเก็บรวบรวมจำนวนชั่วโมงแรงงานโดยตรงของแต่ละงานจากประเภทย่อยของงาน (Sub Job) ที่พนักงานได้ทำงานไปแล้ว เพื่อเปรียบเทียบกับประมาณการชั่วโมงแรงงานที่กำหนดไว้ในแต่ละสัปดาห์ นอกจากนี้ควรหายอดสะสมที่เกิดขึ้นจริงของงานที่ทำได้ และชั่วโมงที่เกิดขึ้นจริงด้วย (ดูภาพที่ ๖.๓) พร้อมทั้งเทียบดูกับจำนวนวัตถุดิบที่เบิกไปใช้ในงานนั้นด้วยว่า เหมาะสมเพียงใด

การวิเคราะห์ ดังกล่าวให้เป็นหน้าที่ของผู้ควบคุมงาน (Project Engineer) ในการรวบรวมตัวเลขต่าง ๆ ที่หัวหน้างาน (Foreman) รายงานให้ทราบ แล้วนำมาวิเคราะห์ชั่วโมงแรงงานโดยตรงของแต่ละงานทุกสัปดาห์ หลังการวิเคราะห์ควรสรุปผลการวิเคราะห์ให้ผู้จัดการฝ่ายเทคนิคได้รับทราบ โดยจะต้องแจ้งถึงความคืบหน้าของงานที่ได้ทำไปแล้ว และประสิทธิภาพ (Efficiency) ของพนักงานว่า ได้ทำงานเป็นไปตามแผนงานที่ได้กำหนดไว้หรือไม่

จ. ปัญหาการจ่ายค่าใช้จ่ายใดเป็นค่าใช้จ่ายโรงงาน

ปัญหาในเรื่องนี้ได้แก่ ค่าแรงทางอ้อม เพราะกิจการต่อเรือที่กล่าวถึงทั้งสองแห่งได้กำหนดการจัดประเภทค่าแรงทางอ้อมที่แตกต่างกันอันเนื่องมาจากการจัดองค์การ (Organization Chart) กล่าวคือ บริษัทกรุงเทพต่อเรือ จำกัด ได้กำหนดค่าแรงทางอ้อมด้วยการนำเอาเงินเดือนของพนักงาน

ภาพที่ ๖.๓

บริษัท กชค จำกัด

การวิเคราะห์การใช้ชั่วโมงแรงงานโดยตรงของงาน

งานสิ่งทำที่.....

ประจำวันที่.....

ที่	ประเภทของงาน	งานที่ทำได้	ประมาณการ (ชั่วโมง)	เกิดขึ้นจริง (ชั่วโมง)	ผลต่างจากประมาณการ		ยอดสะสมที่เกิดขึ้นจริง	
					จำนวนชั่วโมง	%	งานที่ทำได้	ชั่วโมงที่เกิดขึ้น
๑	ตัวเรือ-งานประกอบ	เหล็กหนัก _____ ดัน	XX	XX	XX	XX	เหล็กหนัก _____ ดัน	XX
๒	ตัวเรือ-งานเชื่อม	เหล็กหนัก _____ ดัน	XX	XX	XX	XX	เหล็กหนัก _____ ดัน	XX
๓	ส่วนประกอบตัวเรือ (Hull Fittings)	จำนวน _____ ดัน	XX	XX	XXX	XX	จำนวน _____ ตัว	XX
๔	เครื่องประกอบตัวเรือ	จำนวน _____ ตัว	XX	XX	XX	XX	จำนวน _____ ตัว	XX
๕	ที่อยู่อาศัยและตกแต่ง	พื้นที่ _____ ตารางเมตร	XX	XX	XX	XX	พื้นที่ _____ ตารางเมตร	XX
๖	งานสี	พื้นที่ _____ ตารางเมตร	XX	XX	XX	XX	พื้นที่ _____ ตารางเมตร	XX
๗	งานเครื่องยนต์	จำนวน _____ เครื่อง	XX	XX	XX	XX	จำนวน _____ เครื่อง	XX
๘	งานท่อทาง	ความยาว _____ เมตร	XX	XX	XX	XX	ความยาว _____ เมตร	XX
๙	งานไฟฟ้า	ความยาว _____ เมตร	XX	XX	XX	XX	ความยาว _____ เมตร	XX
๑๐	งานอิเล็กทรอนิกส์	จำนวน _____ ชุด	XX	XX	XX	XX	จำนวน _____ ชุด	XX

สรุป _____

ผู้ควบคุมงาน (Project Engineer)

ภาพที่ ๖.๔

บริษัท การต่อเรือ จำกัด

ใบจดบันทึกเวลาปฏิบัติงาน

แผนก.....

วันที่.....

ที่	รายชื่อ	เข้า ๘.๓๐- ๑๐.๐๐น.)	สาย ๑๐.๐๐- ๑๒.๐๐น.)	ป่วย ๑๓.๐๐- ๑๕.๐๐น.)	เย็น ๑๕.๐๐- ๑๗.๐๐น.)	หมายเหตุ
๑		*				
๒						
๓						
๔						
๕						
๖						
๗						
๘						
๙						
๑๐						
๑๑						
๑๒						
๑๓						
๑๔						
๑๕						

ผู้จดบันทึก.....

ตรวจสอบโดย.....

*กรอกเลขที่งานสั่งทำ

หัวหน้าหน่วยงาน

ในแผนขยายและลูกค้าสัมพันธ์ กับแผนงบประมาณและวางแผน มาเป็นส่วนหนึ่งของค่าใช้จ่าย
 โรงงาน แต่บริษัทการต่อเรือ จำกัด จะถือว่าฝ่ายการค้า มีหน้าที่เกี่ยวกับการขายและติดต่อกับลูกค้า
 เงินเดือนของพนักงานในฝ่ายนี้จึง เป็นค่าใช้จ่ายในการบริหารงาน มิใช่ต้นทุนการผลิต จากข้อ
 แตกต่างดังกล่าว จึงทำให้ค่าใช้จ่ายโรงงานของบริษัทกรุงเทพต่อเรือ จำกัด สูงกว่าของบริษัท
 การต่อเรือ จำกัด และจากการที่ค่าใช้จ่ายโรงงานสูง ก็มีผลต่อต้นทุนงานสั่งทำแต่ละงานที่ต้องมา
 รับภาระค่าใช้จ่ายโรงงานส่วนนี้ เข้ามา เป็นต้นทุนของงานด้วยส่วนหนึ่ง ทั้งนี้เพราะบริษัทมีการปันส่วน
 ค่าใช้จ่ายโรงงานตอนสิ้นเดือนนั้นเอง

ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาคารจำแนกค่าใช้จ่ายใด เป็นค่าใช้จ่ายโรงงาน

การจำแนกค่าใช้จ่ายโรงงานจะถูกต้องและไม่มีปัญหาขึ้นอยู่กับการจัดรูปองค์การ
 (Organization Chart) ที่ดีและเหมาะสมด้วยส่วนหนึ่ง

การจัดองค์การที่ดีและเหมาะสมนั้น จะเป็นการแสดงให้เห็นแต่ละฝ่ายหรือแต่ละแผนกหรือ
 หน่วยงานต่าง ๆ ได้ทราบหน้าที่และความรับผิดชอบได้ชัดเจน อีกทั้งยังเป็นเครื่องชี้แนะการจำแนก
 ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นด้วยว่าควรจะเป็นของฝ่ายใดบ้าง เป็นต้น จึงเสนอให้ย้ายแผนขยาย
 และลูกค้าสัมพันธ์ บริษัทกรุงเทพต่อเรือ จำกัด จัดไปอยู่ในฝ่ายบริหารทั่วไป เนื่องจากโรงงานเป็น
 ฝ่ายที่เกี่ยวกับการต่อเรือ และเป็นการไม่เหมาะสมที่จะนำเอาแผนขยายและลูกค้าสัมพันธ์มาอยู่ด้วย

ส่วนแผนงบประมาณและวางแผน ควรเปลี่ยนชื่อเป็น แผนงบประมาณ วางแผน
 และติดตามผล และควรรย้ายแผนงบประมาณฯ นี้ไปเป็นฝ่ายหนึ่งของการบริหารงานของบริษัท
 เหตุผลก็คือ งานส่วนใหญ่ในการเตรียมข้อมูลเพื่อประมาณต้นทุนเรือเพื่อประกวดราคา และการ
 วางแผนงานต่าง ๆ จะทำโดยหน่วยงานนี้ ดังนั้น หน่วยงานนี้จึงควรติดตามดูการปฏิบัติงานของ
 ฝ่ายโรงงานด้วยว่า เป็นไปตามแผนงานที่วางไว้หรือไม่ ฉะนั้นหากหน่วยงานนี้อยู่ภายใต้บังคับบัญชาของ
 ผู้จัดการโรงงาน การที่จะเสนอข้อคิดเห็นแบบตรงไปตรงมาที่มีเหตุผลในด้านลบต่อผู้บริหารชั้นสูง
 คงไม่สามารถ เสนอผ่านผู้จัดการโรงงานซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของตนได้ แต่ถ้าแยกออกมาเป็นแผนกหนึ่ง
 ของฝ่ายบริหาร การติดตามผลและการเสนอรายงานคงจะทำได้เต็มที่ และจะเป็นประโยชน์ต่อบริษัท
 ด้วย เช่น การปฏิบัติงานที่ไม่เป็นไปตามแผน ทำงานช้ากว่าที่วางแผนไว้ หรือใช้วัสดุดิบมากกว่าที่

ประมาณการไว้ สิ่งต่าง ๆ ดังกล่าวก็จะถูกเสนอเข้าสู่ที่ประชุม เพื่อหาสาเหตุและวางแผนหรือมาตรการต่าง ๆ ในการควบคุมและปฏิบัติเสียแต่เนิ่น ๆ อย่างไรก็ตาม การประมาณการต่าง ๆ ของแผนนี้ก็ควรทำโดยได้รับการยอมรับของฝ่ายโรงงานด้วย เพื่อให้ประมาณการเป็นเครื่องมือในการควบคุมการปฏิบัติงานที่ดี

ดังนั้น จึงเห็นควรที่จะคิดเงินเดือนของทั้งสองแผนกไปเป็นค่าใช้จ่ายฝ่ายบริหาร ทำให้ค่าใช้จ่ายโรงงานลดลง จึงเป็นผลต่อต้นทุนงานสิ่งทำต่าง ๆ มีต้นทุนที่ลดลงไปด้วย

ฉ. ปัญหาการใช้เกณฑ์ในการปันส่วนค่าใช้จ่ายโรงงาน

กิจการต่อเรือทั้งสองแห่ง ใช้เกณฑ์ในการปันส่วนค่าใช้จ่ายโรงงานที่แตกต่างกัน ซึ่งแต่ละเกณฑ์ที่ใช้ อาจจะยังไม่เหมาะสมกับกิจการต่อเรือ อันมีผลให้ค่าใช้จ่ายโรงงานที่ปันส่วนเข้าแต่ละงาน เป็นจำนวนที่ไม่ถูกต้องด้วย กล่าวคือ

บริษัทการต่อเรือ จำกัด ได้ปันส่วนค่าใช้จ่ายโรงงานที่เกิดขึ้นตาม เกณฑ์ต้นทุนค่าแรง โดยตรงที่เกิดขึ้นในเดือนนั้น ซึ่งมีข้อที่น่าสังเกตรึก็คือ

๑. บริษัทมีพนักงานที่ทำงานเหมือนกัน แต่ได้รับค่าแรงในอัตราที่ต่างกัน
๒. บริษัทถือค่าแรงล่วงเวลาที่เกิดขึ้นทั้งหมดในทุกกรณีที่เกี่ยวข้องกับการต่อเรือ

เป็นต้นทุนค่าแรงโดยตรง

จากเหตุผลดังกล่าวจึง เป็นข้อน่าสังเกตรึว่า การปันส่วนค่าใช้จ่ายโรงงานโดยใช้ต้นทุนค่าแรงโดยตรงจะเป็น เกณฑ์ที่เหมาะสมและถูกต้องเพียงใด

สำหรับบริษัทกรุงเทพต่อเรือ จำกัด ได้ปันส่วนค่าใช้จ่ายโรงงานตาม เกณฑ์รายได้ตาม ส่วนร้อยละของงานที่ทำเสร็จในเดือนนั้น ข้อที่น่าสังเกตรึก็คือ การปันส่วนค่าใช้จ่ายโรงงานตาม เกณฑ์รายได้ตามส่วนร้อยละของงานที่ทำเสร็จนั้น ผู้ทำหน้าที่ประมาณการว่า เรือแต่ละลำได้ทำเสร็จในเดือนนั้น เป็นกี่เปอร์เซ็นต์ ได้มีหลักการหรือกฎเกณฑ์อะไรมา เป็นสิ่งสนับสนุน (ดูตัวอย่าง) หากประมาณงานที่ทำเสร็จ เลขที่ N-48 คลาดเคลื่อนไปเพียง ๑% ก็จะมีผลทำให้การปันส่วนค่าใช้จ่ายโรงงาน เข้าต้นทุนงานมีค่าเปลี่ยนแปลงไปด้วย คือต้องรับภาระค่าใช้จ่ายโรงงานสูงขึ้น เป็นจำนวนเงิน

๓,๕๗๐.๖๓ บาท หรือคิดเป็น ๕.๑๕% และถ้าประมาณเปอร์เซ็นต์ของงานที่ทำเสร็จคลาดเคลื่อน เป็นสิบเปอร์เซ็นต์แล้ว ก็จะทำให้งานสิ่งทำนั้นต้องรับภาระค่าใช้จ่ายโรงงานที่สูงเกินไป ซึ่งก็จะทำให้ค่าใช้จ่ายโรงงานที่ปันส่วน เข้าแต่ละงานมีค่าคลาดเคลื่อนตามไปด้วย

ตัวอย่าง รายละเอียดเหมือนกับตัวอย่างในบทที่ ๔ ในการปันส่วนค่าใช้จ่ายโรงงาน ของบริษัทกรุงเทพต่อเรือ จำกัด เพียงแต่เปลี่ยนแปลงเปอร์เซ็นต์ของงานที่ทำเสร็จของงานเลขที่ N-48 จากเดิม ๑๕% เป็น ๑๖%

<u>งานเลขที่</u>	<u>สัญญาว่าจ้าง</u>	<u>% ของงานที่ทำเสร็จ (เดิม)</u>	<u>% ของงานที่ทำเสร็จ (ใหม่)</u>
N-48	๖,๘๕๕,๐๐๐.๐๐	๑๕	๑๖
N-50	๑๒,๖๕๐,๐๐๐.๐๐	๒๕	๒๕
N-51	๘,๑๕๕,๐๐๐.๐๐	๕	๕

คำนวณเปอร์เซ็นต์ของรายได้ของงานที่ทำเสร็จและหาค่าใช้จ่ายโรงงาน

<u>งานเลขที่</u>	<u>% ของรายได้ของงานที่ทำเสร็จ (ใหม่)</u>	<u>ค่าใช้จ่ายโรงงาน (ปันส่วน)</u>
N-48	๒๒.๖๕	๗๒,๘๖๐.๑๖
N-50	๖๒.๒๕	๒๐๐,๓๕๑.๓๑
N-51	๑๕.๐๗	๕๘,๕๗๖.๕๓
	<u>รวม</u>	<u>๓๒๑,๖๘๘.๐๐</u>

คำนวณเปรียบเทียบผลต่างจากการเปลี่ยนแปลงเปอร์เซ็นต์ของงานที่ทำเสร็จ ของงาน เลขที่ N-48 จากเดิม ๑๕% เป็น ๑๖% จะได้ผลดังนี้

งาน เลขที่	ค่าใช้จ่ายโรงงาน		ผลต่าง	
	ยอดเดิม	ยอดใหม่	จำนวนเงิน	%
N-48	๖๔,๒๘๘.๕๓	๗๒,๘๖๐.๑๖	๓,๕๗๐.๖๓*	๕.๑๕**
N-50	๒๐๓,๒๓๖.๕๑	๒๐๐,๓๕๑.๓๑	(๒,๘๘๕.๒๐)	(๑.๔๒)
N-51	๕๘,๑๕๒.๕๖	๕๘,๕๗๖.๘๓	(๖๗๕.๕๓)	(๑.๑๗)
รวม	๓๒๕,๖๗๗.๕๐	๓๒๑,๖๘๗.๕๐	๐	

*ผลต่างจำนวนเงิน ๓,๕๗๐.๖๓ บาท = ๗๒,๘๖๐.๑๖ - ๖๘,๒๘๘.๕๓ บาท

**ผลต่าง ๕.๑๕% = ๓,๕๗๐.๖๓ ÷ ๖๘,๒๘๘.๕๓

ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาการใช้เกณฑ์ในการปันส่วนค่าใช้จ่ายโรงงาน

การปันส่วนค่าใช้จ่ายโรงงานสำหรับอุตสาหกรรมต่อเรือในประเทศไทย ควรใช้ชั่วโมงแรงงานโดยตรง (Direct Labour Hours) เป็นเกณฑ์ในการปันส่วนค่าใช้จ่ายโรงงาน มากกว่าการใช้เกณฑ์ต้นทุนค่าแรงโดยตรง หรือเกณฑ์รายได้ตามส่วนร้อยละของงานที่ทำเสร็จ โดยมีเหตุผลสนับสนุน ดังนี้

๑. ค่าใช้จ่ายโรงงานส่วนที่แปรได้ เช่น ค่าไฟฟ้า ค่าซ่อมแซมบำรุงรักษาเครื่องจักร ค่าซ่อมแซมบำรุงรักษาเครื่องมือเครื่องใช้ และค่าซ่อมแซมบำรุงรักษาอาคารโรงงาน ฯลฯ ค่าใช้จ่ายดังกล่าวจะสัมพันธ์กับชั่วโมงแรงงานโดยตรงมากกว่าต้นทุนค่าแรงโดยตรงหรือรายได้ตามส่วนร้อยละของงานที่ทำเสร็จ เพราะว่าการใช้ไฟฟ้าและค่าซ่อมแซมฯ สำหรับการเชื่อมต่อโลหะ จะเกิดค่าใช้จ่ายมากเพียงใดก็ขึ้นอยู่กับจำนวนชั่วโมงที่พนักงานแต่ละคนได้ทำงานนั้น ๆ ว่าจะใช้เวลาานมากแค่ไหน

ตัวอย่าง สมมติว่าช่างเชื่อมทำงานตามปกติ ทำงานวันละ ๘ ชั่วโมง โดยทำงานสั่งทำ ๒ งาน และได้รับค่าแรง ดังนี้

งาน เลขที่	มูลค่าตามสัญญา (บาท)	จำนวนคนงาน (คน)	จำนวนชั่วโมงทำงาน (ชั่วโมง)	อัตราค่าแรง (บาท/ชม.)	ต้นทุนแรงงาน (บาท)
๐๑	๕,๐๐๐,๐๐๐	๕	๔๐	๒๐	๘๐๐
๐๒	๑,๐๐๐,๐๐๐	๑๐	๘๐	๑๐	๘๐๐

ตามตัวอย่างข้างต้น ถ้าพนักงานทำงานตลอดเวลาแล้ว งานเลขที่ ๐๒ จะใช้ไฟฟ้าหรือต้องจ่ายค่าซ่อมแซมฯ มากกว่างานเลขที่ ๐๑ โดยใช้ไฟฟ้านานกว่าถึง ๔๐ ชั่วโมง ฉะนั้นงานเลขที่ ๐๒ จึงควรรับภาระค่าใช้จ่ายส่วนนี้มากกว่างานเลขที่ ๐๑ ซึ่งเป็นการเหมาะสม แต่ถ้าพิจารณาในแง่ของต้นทุนค่าแรงโดยตรงแล้ว งานเลขที่ ๐๑ กับงานเลขที่ ๐๒ จะรับภาระค่าใช้จ่ายดังกล่าวเท่ากัน เนื่องจากงานทั้งสองได้เกิดต้นทุนแรงงานเท่ากันคือ ๔๐๐ บาท ซึ่งเป็นการไม่ถูกต้องตามหลักความจริง แต่ถ้าถือตามรายได้ตามส่วนร้อยละของงานที่ทำเสร็จ โดยสมมติว่า ถ้าทำงานทั้งสองเสร็จในวันนั้นเพียง ๐.๑% จะเห็นได้ว่างานเลขที่ ๐๑ จะต้องรับภาระค่าใช้จ่ายดังกล่าวสูงกว่างานเลขที่ ๐๒ ซึ่งเป็นการไม่ถูกต้อง

จึงเห็นได้ว่า ค่าใช้จ่ายดังกล่าวที่เกิดขึ้นจะสัมพันธ์กับชั่วโมงแรงงานโดยตรงมากที่สุด

๒. ค่าใช้จ่ายโรงงานส่วนที่คงที่ เช่น ค่าเสื่อมราคา และค่าประกันภัย เกี่ยวกับเครื่องจักร เครื่องมือเครื่องใช้ อาคารโรงงาน ฯลฯ ค่าประกันภัยจะมีจำนวนเงินมากน้อยเพียงใดก็ขึ้นอยู่กับมูลค่าสินทรัพย์ที่มีอยู่ และค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์จะมีจำนวนมากหรือน้อยก็ขึ้นอยู่กับมูลค่าสินทรัพย์ที่มีอยู่กับระยะเวลาที่ใช้งาน ฉะนั้น การใช้สินทรัพย์ดังกล่าวมานานมากน้อยเพียงใดก็จะทำให้สินทรัพย์นั้นสึกกร่อนหรือเสื่อมสภาพไปตามระยะเวลาที่ถูกใช้งานมากกว่าที่จะเสื่อมสภาพตามต้นทุนค่าแรงโดยตรง หรือตามรายได้ตามส่วนร้อยละของงานที่ทำเสร็จ

จึงเห็นได้ว่า ค่าใช้จ่ายดังกล่าวที่เกิดขึ้นจะสัมพันธ์กับชั่วโมงแรงงานโดยตรงมากที่สุด

๓. การต่อเรือในประเทศไทยยังใช้แรงงานคนมากกว่า เครื่องจักร

จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงเห็นว่า เกณฑ์ที่เหมาะสมที่สุดที่จะใช้ในการปันส่วนค่าใช้จ่ายโรงงาน ควรจะเป็นชั่วโมงแรงงานโดยตรง

นอกจากนี้ การคิดต้นทุนเรือโดยใช้ระบบต้นทุนงานสิ่งทำนั้น ควรทราบต้นทุนเรือได้ทันทีเมื่องานเสร็จ จึงควรเปลี่ยนการคิดค่าใช้จ่ายโรงงานที่เกิดขึ้นจริงโดยการปันส่วนตอนสิ้นเดือนมาใช้อัตราค่าใช้จ่ายโรงงานจัดสรรแทน โดยใช้การจัดสรรตามชั่วโมงแรงงานโดยตรง เป็น เกณฑ์ดังเหตุผลที่กล่าวมาแล้วข้างต้น

ช. ปัญหาวิธีการบันทึกบัญชี

เนื่องจากกิจการต่อเรือทั้งสองแห่งได้นำระบบต้นทุนงานสั่งทำมาใช้ในการคิดต้นทุนของเรือที่ต่อ และใช้วิธีการบันทึกสินค้าเมื่อสิ้นงวด (Periodic Inventory Method) จึงไม่มีการบันทึกต้นทุนวัตถุดิบโดยตรงและค่าแรงโดยตรงตามที่เบิกและเกิดขึ้นจริง เข้าบัญชีงานระหว่างทำ (Work-in-Process) ซึ่งเป็นผลให้ขาดการตรวจสอบยอดซึ่งกันและกันระหว่างบัญชีงานระหว่างทำซึ่งบันทึกอยู่ในสมุดบัญชีและเป็นบัญชีคุมยอด กับงบต้นทุนงานสั่งทำซึ่งบันทึกอยู่ในแผ่นงบบัญชีต้นทุน และเป็นบัญชีย่อย ฉะนั้น การบันทึกต้นทุนของวัตถุดิบโดยตรง และค่าแรงโดยตรงในแต่ละครั้งนั้น จึงไม่อาจจะทราบได้ว่าตัวเลขดังกล่าวได้บันทึกไว้ครบถ้วนและถูกต้องหรือไม่

ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาวิธีการบันทึกบัญชี

จากเหตุผลที่กล่าวมาแล้ว จึงเสนอให้เปลี่ยนวิธีการบันทึกสินค้าเมื่อสิ้นงวด (Periodic Inventory Method) มาเป็นวิธีการบันทึกสินค้าแบบต่อเนื่อง (Perpetual Inventory Method) โดยมีเหตุผลดังนี้

๑. สามารถที่จะบันทึก วัตถุดิบ งานระหว่างทำ สินค้าสำเร็จรูป ไว้ในสมุดบัญชี ซึ่งเป็นบัญชีคุมยอดได้
๒. สามารถตรวจสอบยอดระหว่างบัญชีคุมงานระหว่างทำในสมุดบัญชี กับยอดรวมในบัญชีย่อยตามงบบัญชีต้นทุนต่าง ๆ ซึ่งจะต้องมียอดเท่ากันเสมอ ถ้าไม่เท่ากันแสดงว่าอาจจะจำแนกต้นทุน เข้าบัญชีย่อยไม่ครบ หรือลงบันทึกในสมุดบัญชีผิด

ส่วนวิธีการบันทึกบัญชีเมื่อได้เปลี่ยนวิธีการดังกล่าวข้างต้นแล้ว การบันทึกบัญชีมีดังนี้ คือ

- เมื่อซื้อวัตถุดิบ

เดบิต บัญชีคุมยอดวัตถุดิบ

XX

เครดิต บัญชีเจ้าหนี้

XX

บันทึกรายการรับวัตถุดิบแต่ละชนิดในบัตรย่อยวัตถุดิบชนิดต่าง ๆ

- เมื่อเบิกวัดฤทธิงโดยตรงไปใช้
 - เดบิต บัญชีงานระหว่างทำ XX
 - เครดิต บัญชีคุมยอดวัดฤทธิง XX
 บันทึกรายการวัดฤทธิงเบิกเข้างานในงบต้นทุนงานต่าง ๆ พร้อมทั้ง
 บันทึกรายการจ่ายวัดฤทธิงแต่ละชนิดในบัตรย่อยวัดฤทธิง

- เมื่อเบิกวัดฤทธิงทางอ้อมไปใช้
 - เดบิต บัญชีคุมยอดค่าใช้จ่ายโรงงาน XX
 - เครดิต บัญชีคุมยอดวัดฤทธิง XX
 บันทึกเดบิตบัญชีวัดฤทธิงทางอ้อม พร้อมทั้ง
 บันทึกรายการจ่ายวัดฤทธิงแต่ละชนิดในบัตรย่อยวัดฤทธิง

- เมื่อคำนวณค่าแรง
 - เดบิต บัญชีค่าแรง XX
 - เครดิต บัญชีค่าแรงค้างจ่าย XX
 - ภาษีหัก ณ ที่จ่ายค้างจ่าย XX

- เมื่อแยกประเภทต้นทุนค่าแรง
 - เดบิต บัญชีงานระหว่างทำ XX
 - บัญชีคุมยอดค่าใช้จ่ายโรงงาน XX
 - เครดิต บัญชีค่าแรง XX
 บันทึกค่าแรงโดยตรงในงบต้นทุนงานต่าง ๆ พร้อมทั้ง
 บันทึกเดบิตค่าแรงทางอ้อม

- เมื่อค่าใช้จ่ายโรงงานเกิดขึ้น

เดบิต	บัญชีคุมยอดค่าใช้จ่ายโรงงาน	XX	
	เครดิต		
	บัญชีธนาคาร		XX
	บัญชีเจ้าหนี้		XX
	บัญชีรายจ่ายจ่ายล่วงหน้า		XX
	บัญชีค่าใช้จ่ายค้างจ่าย		XX
	บัญชีค่าเสื่อมราคาสะสม		XX

บันทึกเดบิตบัญชีย่อยตามประเภทค่าใช้จ่ายต่าง ๆ

- เมื่อคิดค่าใช้จ่ายโรงงาน เป็นต้นทุนงาน

เดบิต	บัญชีงานระหว่างทำ	XX	
	เครดิต		
	บัญชีค่าใช้จ่ายโรงงานจัดสรร		XX

บันทึกค่าใช้จ่ายโรงงานจัดสรรในบัญชีงานระหว่างทำพร้อมทั้งบันทึกค่าใช้จ่ายจัดสรรในงบต้นทุนต่าง ๆ

- เมื่อปิดค่าใช้จ่ายโรงงานจัดสรรไปเข้าบัญชีคุมยอดค่าใช้จ่ายโรงงาน

เดบิต	บัญชีค่าใช้จ่ายโรงงานจัดสรร	XX	
	เครดิต		
	บัญชีคุมยอดค่าใช้จ่ายโรงงาน		XX

- เมื่อปิดบัญชีคุมยอดค่าใช้จ่ายโรงงานก็จะโอนผลต่างที่เกิดขึ้น โดยนำไปปรับปรุงตัวเลข ต้นทุนสินค้าขาย สินค้าสำเร็จรูปคงเหลือ และงานระหว่างทำคงเหลือ ทุกสิ้นเดือน ตามส่วนของ จำนวนชั่วโมงแรงงานโดยตรงที่เกิดขึ้นในแต่ละเดือนของงานสิ่งทำต่าง ๆ ซึ่งมี ๒ กรณี คือ

กรณีคิดค่าใช้จ่ายโรงงานจัดสรรค่าไป

เดบิต	บัญชีงานระหว่างทำ	XX	
	บัญชีสินค้าสำเร็จรูป		XX
	บัญชีต้นทุนสินค้าขาย		XX
	เครดิต		
	บัญชีคุมยอดค่าใช้จ่ายโรงงาน		XX

บันทึกปรับปรุง เพิ่มต้นทุนในงบต้นทุนงานต่าง ๆ ตามอัตราส่วนของผลต่างที่เกิดขึ้น
 หารด้วยจำนวนชั่วโมงแรงงานโดยตรงที่เกิดขึ้นในเดือนนั้น คูณกับจำนวนชั่วโมงแรงงานโดยตรง
 ที่ใช้ในแต่ละต้นทุนงานทุกสิ้นเดือน และบันทึกปรับปรุงต้นทุนในบัตรย่อยสินค้าสำเร็จรูปที่ผลิตเสร็จ
 ในเดือนที่เกิดผลต่างด้วย

กรณีคิดค่าใช้จ่ายโรงงานจัดสรรสูงไป

เดบิต	บัญชีคุมยอดค่าใช้จ่ายโรงงาน	XX
	เครดิต	
	บัญชีงานระหว่างทำ	XX
	บัญชีสินค้าสำเร็จรูป	XX
	บัญชีต้นทุนสินค้าขาย	XX

บันทึกปรับปรุงลดต้นทุนในงบต้นทุนงานต่าง ๆ ในเดือนนั้นตามอัตราส่วนของผลต่าง
 ที่เกิดขึ้น หารด้วยจำนวนชั่วโมงแรงงานโดยตรงที่เกิดขึ้นในเดือนนั้น คูณกับจำนวนชั่วโมงแรงงาน
 โดยตรงที่ใช้ในแต่ละงาน ทุกสิ้นเดือน และบันทึกปรับปรุงต้นทุนในบัตรย่อยสินค้าสำเร็จรูปที่
 ผลิตเสร็จในเดือนที่เกิดผลต่างด้วย

- บันทึกต้นทุนเรือที่ต่อเสร็จ

เดบิต	บัญชีสินค้าสำเร็จรูป	XX
	เครดิต	
	งานระหว่างทำ	XX

โอนต้นทุนของเรือที่ต่อเสร็จจากบัญชีงานระหว่างทำไปบัญชีสินค้าสำเร็จรูป และบันทึก
 รับสินค้าสำเร็จรูปในบัตรย่อยสินค้าสำเร็จรูป

- บันทึกต้นทุนเรือที่ขาย

เดบิต	บัญชีต้นทุนสินค้าขาย	XX
	เครดิต	
	บัญชีสินค้าสำเร็จรูป	XX

บันทึกจ่ายสินค้าสำเร็จรูปในบัตรย่อยสินค้าสำเร็จรูป

ระบบต้นทุนงานสั่งทำที่เสนอใหม่

ระบบต้นทุนงานสั่งทำสำหรับกิจการต่อเรือทั้งสองแห่งที่ปฏิบัติอยู่ ยังมีข้อบกพร่องอยู่ดังที่กล่าวมาแล้ว จึงใคร่ขอเสนอระบบต้นทุนงานสั่งทำใหม่ เพื่อใช้สำหรับอุตสาหกรรมต่อเรือในประเทศไทย โดยมีหลักการและวิธีการต่าง ๆ ดังนี้

ก. วัตถุดิบโดยตรง

วัตถุดิบโดยตรงเป็นวัตถุดิบหลักที่ใช้ในการต่อเรือ และเป็นต้นทุนที่มีจำนวนเงินมากที่สุดของต้นทุนเรือที่ต่อ ฉะนั้น การกำหนดวิธีการและหลักการต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับวัตถุดิบโดยตรงสำหรับการคิดต้นทุนในระบบต้นทุนงานสั่งทำ พอดีจะกล่าวสรุปได้ ดังนี้

๑. การพิจารณาว่าวัตถุดิบใดเป็นวัตถุดิบโดยตรงนั้น จะต้องมีคุณสมบัติตามเงื่อนไขต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

- ก) ต้องเป็นส่วนประกอบที่สำคัญของเรือ
- ข) สามารถมองเห็นและตรวจสอบได้
- ค) สามารถคิดเป็นต้นทุนของแต่ละงานได้ง่าย

๒. การคิดต้นทุนวัตถุดิบ ต้นทุนของวัตถุดิบที่จัดหามาได้ ไม่ว่าจะเป็นวัตถุดิบโดยตรง (Direct Material) หรือวัตถุดิบทางอ้อม (Indirect Material) พอดีกำหนดจากแหล่งที่มาของวัตถุดิบเพื่อเป็นเกณฑ์ในการคิดต้นทุนได้ ๒ กรณี คือ

ก) ต้นทุนวัตถุดิบที่หาซื้อได้ภายในประเทศ ตามหลักการที่ถูกต้องแล้ว ค่าขนส่ง ค่าใช้จ่ายในการจัดซื้อ และค่าใช้จ่ายในการรับของ จะต้องนำมาคิดเป็นต้นทุนของวัตถุดิบแต่ละชนิดที่ซื้อในครั้งนั้นด้วย แต่ในทางปฏิบัติจะเสียเวลาและยุ่งยากมาก และค่าใช้จ่ายเหล่านี้ก็เป็นจำนวนเงินไม่มาก จึงให้คิดเฉพาะราคาวัตถุดิบที่หาซื้อได้ภายในประเทศเป็นต้นทุนของวัตถุดิบนั้น ส่วนค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ที่ได้จ่ายไปดังกล่าว เพื่อให้ได้วัตถุดิบนั้นมาอยู่ในสภาพที่จะใช้ได้ทันทีให้เป็นค่าใช้จ่ายโรงงาน

ข) ต้นทุนของวัตถุดิบที่ต้องสั่งซื้อจากต่างประเทศ วัตถุดิบที่สั่งซื้อจากต่างประเทศจะมีมูลค่าสูง และเสียค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในการจัดการเป็นจำนวนเงินที่ค่อนข้างสูง ฉะนั้นจึงต้องคิดค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นดังกล่าวในการทำให้ได้วัตถุดิบนั้นมาจนอยู่ในสภาพที่พร้อมจะใช้ได้ เป็นต้นทุนของ

วัตถุดิบชนิดนั้น ๆ ค่าใช้จ่ายดังกล่าวได้แก่ ค่าอาคารเช่า ค่าภาษีการค้า ค่าภาษีบำรุงเทศบาล
ค่าเช่าโกดัง ค่าธรรมเนียมท่าเรือ ค่ากรรมกรลงของ ค่าขนส่ง ค่าธรรมเนียมธนาคาร ดอกเบี้ย
จ่าย ผลต่างอัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา ค่าโทรเลข ค่าเทเล็กซ์ ค่าอากรแสตมป์ และค่าใช้จ่าย
เบ็ดเตล็ด เป็นต้น

ค่าภาษีต่าง ๆ จะคิดเข้า เป็นต้นทุนของวัตถุดิบแต่ละชนิดได้โดยตรง แต่ค่าใช้จ่าย
ในการจัดหาอื่น ๆ จะคิด เป็นต้นทุนของวัตถุดิบแต่ละชนิดโดยการปันส่วนตามมูลค่าของวัตถุดิบที่ซื้อ
ยกเว้นค่าใช้จ่ายของแผนกจัดซื้อที่ให้ถือเป็นค่าใช้จ่ายโรงงาน (ดูตารางที่ ๖.๑)

ส่วนลดที่ได้รับจากผู้ขาย ตามหลักการที่ถูกต้องแล้วจะต้องนำไปลดต้นทุนวัตถุดิบ
ชนิดนั้นให้ต่ำลง แต่ในทางปฏิบัติ การให้ส่วนลดจะให้ เป็นยอดรวม และเป็นของวัตถุดิบหลายชนิด
จึงเกิดปัญหาในการแบ่งส่วนลดไปยังวัตถุดิบแต่ละชนิด จึงให้คิดส่วนลดรับโดย เปิดบัญชีไว้ต่างหาก
และจะปิดบัญชีส่วนลดรับโดยนำไปหักจากต้นทุนการผลิต

๓. วิธีการบันทึกสินค้าคงเหลือ การบันทึกสินค้าควรใช้วิธีบันทึกสินค้าแบบต่อเนื่อง
(Perpetual Inventory Method) คือจะเก็บบันทึกต้นทุนของสินค้าติดต่อกันไป

๔. การคิดต้นทุนวัตถุดิบที่เบิกใช้

ต้นทุนของวัตถุดิบที่เบิกใช้ทั้งวัตถุดิบโดยตรงและวัตถุดิบทางอ้อม จะคิดต้นทุนวัตถุดิบ
ด้วยวิธีซื้อก่อน-ใช้ก่อน (First-in, First-out) โดยมีเหตุผลดังนี้

- ก) วัตถุดิบที่ใช้ในการต่อเรือส่วนใหญ่จะซื้อมาสำหรับงานสิ่งทำนั้น ๆ
- ข) วัตถุดิบที่ใช้จะมีขนาดใหญ่และราคาต่อหน่วยค่อนข้างสูง
- ค) วัตถุดิบคงเหลือจะแสดงในราคาทุนที่ใกล้เคียงกับราคาวัตถุดิบที่หาซื้อได้

ในขณะนั้น

ตัวอย่าง สมมติว่า บริษัท กขค จำกัด ได้มีการบันทึกการซื้อและการเบิกลดเชื่อม
ดังนี้

๑ ม.ค. ๒๓	ยอดยกมา	๔๗๐ ก.ก. @ ๑๐ บาท
๒ ม.ค. ๒๓	เบิกลดเชื่อม	๓๐๐ ก.ก.

ตารางที่ ๖.๑

รายละเอียดการคิดต้นทุนวัตถุดิบที่ซื้อจากต่างประเทศ

หน่วย : บาท

รายการ	จำนวน (หน่วย)	มูลค่าที่ซื้อ	อากรขาเข้า	ภาษีการค้า	ภาษีบำรุง เทศบาล	ค่าใช้จ่าย จัดท่า	ค่าใช้จ่าย ออกของ	รวมเงิน	ต้นทุนต่อหน่วย
เหล็กแผ่น	๗๘,๒๘๕ ก.ก.	๖๒๑,๐๘๘.๔๒	๑๘๖,๓๒๖.๘๓ ^๑	๑๒,๘๘๘.๔๗ ^๒	๑,๒๘๘.๘๕ ^๓	๒๓,๔๘๑.๘๑ ^๔	๔,๒๒๐.๑๔ ^๕	๘๔๘,๓๐๖.๖๒ ^๖	๑๐.๗๑ ^๗
อลูมิเนียมแผ่น	๔,๒๕๐ ก.ก.	๒๑๘,๘๕๖.๗๕	๕๕,๗๓๘.๑๘	๔,๓๘๒.๘๒	๔๓๘.๒๘	๘,๒๗๕.๘๔	๑,๔๘๗.๓๔	๒๘๘,๒๘๑.๓๒	๖๗.๘๓
เครื่องยนต์	๑ ชุด	๕๓๑,๒๘๘.๗๕	๗๘,๖๘๓.๕๖	๒๐,๗๑๒.๓๓	๒,๐๗๑.๒๓	๒๐,๐๘๘.๑๔	๓,๖๑๐.๒๒	๖๕๗,๔๖๕.๑๓	๖๕๗,๔๖๕.๑๓
อุปกรณ์ไฟฟ้า	๑ ชุด	๒๔,๗๑๓.๗๕	๗,๔๑๔.๑๓	๒,๘๓๓.๖๘	๒๘๓.๓๗	๕๔๓.๒๑	๑๖๗.๘๐	๓๖,๓๔๗.๐๔	๓๖,๓๔๗.๐๔
รวม		๑,๓๘๖,๐๔๘.๖๗	๓๒๘,๑๗๓.๖๑	๔๐,๘๓๗.๓๐	๔,๐๘๓.๗๓	๕๒,๗๘๐.๒๐	๙,๔๘๕.๖๐	๑,๘๓๑,๔๑๐.๑๑	

^๑อากรขาเข้า ๑๘๖,๓๒๖.๘๓ บาท = ๓๐% ของ ๖๒๑,๐๘๘.๔๒ บาท

^๒ค่าภาษีการค้า ๑๒,๘๘๘.๔๗ บาท = ๑.๕% ของ (๖.๕% ของ (๖๒๑,๐๘๘.๔๒+๑๘๖,๓๒๖.๘๓) + (๖๒๑,๐๘๘.๔๒+๑๘๖,๓๒๖.๘๓)) บาท

^๓ภาษีบำรุงเทศบาล ๑,๒๘๘.๘๕ บาท = ๑๐% ของ ๑๒,๘๘๘.๔๗ บาท

^๔ค่าใช้จ่ายจัดท่า ๒๓,๔๘๑.๘๑ บาท = (๖๒๑,๐๘๘.๔๒ ÷ ๑,๓๘๖,๐๔๘.๖๗) X ๕๒,๗๘๐.๒๐ บาท

^๕ค่าใช้จ่ายออกของ ๔,๒๒๐.๑๔ บาท = (๖๒๑,๐๘๘.๔๒ ÷ ๑,๓๘๖,๐๔๘.๖๗) X ๘,๔๘๕.๖๐ บาท

^๖รวมเงิน ๘๔๘,๓๐๖.๖๒ บาท = ๖๒๑,๐๘๘.๔๒+๑๘๖,๓๒๖.๘๓+๑๒,๘๘๘.๔๗+๑,๒๘๘.๘๕+๒๓,๔๘๑.๘๑+๔,๒๒๐.๑๔ บาท

^๗ต้นทุนต่อหน่วย ๑๐.๗๑ บาท/ก.ก. = ๘๔๘,๓๐๖.๖๒ ÷ ๗๘,๒๘๕ บาท/ก.ก.

๓ มค. ๒๓ ซื้อลาวดเชื่อม ๑,๒๐๐ ก.ก. @ ๑๒ บาท

๑๑ มค. ๒๓ เบิกลาวดเชื่อม ๔๐๐ ก.ก.

การคิดต้นทุนของลาวดเชื่อมที่เบิกใช้ในแต่ละวันโดยใช้วิธีซื้อก่อน-ใช้ก่อน จะได้ต้นทุนของลาวดเชื่อมที่เบิกใช้ ดังนี้

$$\begin{aligned} ๒ \text{ มค. } ๒๓ \quad \text{ต้นทุนลาวดเชื่อมเบิกใช้} &= ๓๐๐ \text{ ก.ก.} \times ๑๐ \text{ บาท} \\ &= ๓,๐๐๐ \text{ บาท} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} ๑๑ \text{ มค. } ๒๓ \quad \text{ต้นทุนลาวดเชื่อมเบิกใช้} &= (๑๗๐ \times ๑๐) + (๓๓๐ \times ๑๒) \text{ บาท} \\ &= ๑,๗๐๐ + ๓,๙๖๐ \text{ บาท} \\ &= ๕,๖๖๐ \text{ บาท} \end{aligned}$$

๔. วิธีการจำแนกต้นทุนวัตถุดิบเข้างาน

เมื่อพนักงานเขียนใบเบิกวัตถุดิบ และได้เบิกวัตถุดิบไปเรียบร้อยแล้ว พนักงานบัญชีก็จะนำใบเบิกนั้นมากรอกต้นทุนต่อหน่วยของวัตถุดิบชนิดนั้น ตามวิธีซื้อก่อน-ใช้ก่อน (FIFO) พร้อมกับคำนวณจำนวนเงินให้เรียบร้อย

จากนั้นพนักงานบัญชีก็จะรวบรวมใบเบิกต่าง ๆ มาวิเคราะห์ว่า วัตถุดิบชนิดไหนเป็นวัตถุดิบโดยตรงหรือวัตถุดิบทางอ้อม โดยพิจารณาจากหลักเกณฑ์ต่าง ๆ ที่กล่าวข้างต้น พร้อมกับคำนึงถึงขั้นตอนในการต่อเรือประกอบด้วย เมื่อได้ข้อสรุปครบถ้วนแล้ว ก็กรอกใบเบิกวัตถุดิบแต่ละฉบับลงในใบวิเคราะห์ และจำแนกวัตถุดิบที่ต้องกรอก เลขที่ใบเบิกวัตถุดิบ ระบุงานเลขที่ และจำนวนเงิน โดยวิเคราะห์และจำแนกวัตถุดิบที่เบิกนั้นว่าเป็นวัตถุดิบโดยตรงหรือวัตถุดิบทางอ้อมเป็นจำนวนเงินเท่าใด

การจำแนกต้นทุนวัตถุดิบจากใบเบิกวัตถุดิบมาเข้าในใบวิเคราะห์ และจำแนกวัตถุดิบ (ดูภาพที่ ๖.๕) ให้ทำการบันทึกทุกวัน และเมื่อบันทึกและรวมตัวเลขในใบวิเคราะห์ฯ เสร็จแล้ว ก็ต้องทำการสรุปวัตถุดิบโดยตรงของแต่ละงานสั่งทำด้วยว่าใช้วัตถุดิบโดยตรงไปเป็นจำนวนเงินเท่าใด ทำเมื่อสิ้นวัน

เมื่อได้ผลสรุปวัตถุดิบโดยตรงของแต่ละงานแล้ว ก็ให้นำต้นทุนวัตถุดิบโดยตรงไปกรอกลงในงบต้นทุนงานสั่งทำ (Job Order Cost Sheet) ในช่องวัตถุดิบ (ดูภาพที่ ๖.๖) โดยจะต้องกรอกให้เสร็จทุกวัน (ดูภาพที่ ๖.๗)

ภาพที่ ๖.๕

บริษัท กชค จำกัด

แผ่นที่.....

ใบวิเคราะห์และจำแนกวัตถุติบ

ประจำวันที่.....

บันทึกโดย.....

หน่วย : บาท

ที่	ใบเบิก เลขที่	งานเลขที่	จำนวนเงิน	วัตถุติบ		หมายเหตุ	สรุปวัตถุติบโดยตรง	
				โดยตรง	ทางอ้อม		งานเลขที่	จำนวนเงิน
		รวม						

ภาพที่ ๖.๖

บริษัท เกษค จำกัด

งบต้นทุนงานสั่งทำ

เริ่มปฏิบัติงาน.....

งาน เลขที่.....

สิ้นสุดวันที่.....

ชื่องาน.....

รวม เป็นระยะเวลา.....วัน

เจ้าของงาน.....

ควบคุมงานโดย.....

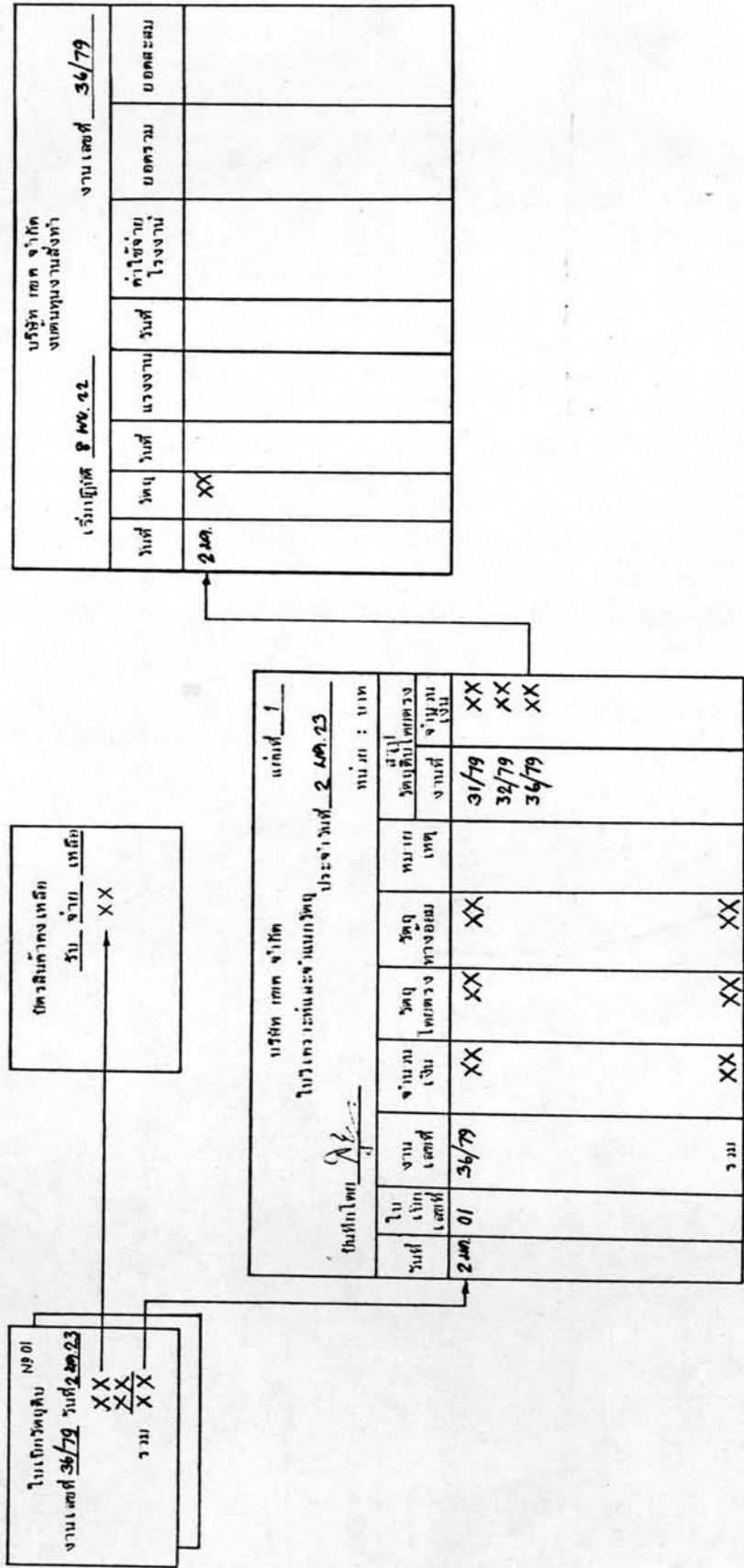
หน่วย : บาท

วันที่	วัตถุดิบโดยตรง	วันที่	ค่าแรงโดยตรง	วันที่	ค่าใช้จ่ายโรงงาน	ยอดรวม	ยอดสะสม

บันทึกโดย.....

ภาพที่ ๖.๗

แสดงการจำแนกต้นทุนวัสดุโดยตรง เข้าแต่ละงาน

ส่วนพนักงานสต็อกก็นำใบเบิกมาตัดจ่ายออกจากบัตรสินค้าคงเหลือทุกวัน

๖. วิธีการบันทึกบัญชีเกี่ยวกับวัตถุดิบ จะใช้ระบบบันทึกสินค้าคงเหลือแบบต่อเนื่อง ซึ่งมีวิธีการ ดังนี้

ก) เมื่อซื้อวัตถุดิบ จะบันทึกบัญชีทุกครั้งเมื่อซื้อวัตถุดิบเข้า และจะลงบัญชี หลังจากตรวจสอบหลักฐานต่าง ๆ เรียบร้อยแล้ว โดยบันทึกบัญชี ดังนี้

เดบิต บัญชีคุมยอดวัตถุดิบ XX

เครดิต บัญชีเจ้าหนี้ XX

บันทึกรายการรับวัตถุดิบแต่ละชนิดในบัตรย่อยวัตถุดิบชนิดต่าง ๆ

ข) เมื่อเบิกวัตถุดิบไปใช้ จะบันทึกบัญชีทุกสัปดาห์เกี่ยวกับวัตถุดิบที่เบิกไปใช้แล้ว โดยรวบรวมตัวเลขมาจากใบวิเคราะห์และจำแนกวัตถุดิบ ตลอดทั้งสัปดาห์ที่ผ่านมา โดยจะนำผลรวมของวัตถุดิบโดยตรง และผลรวมของวัตถุดิบทางอ้อมมาบันทึกบัญชี ดังนี้

เดบิต บัญชีงานระหว่างทำ XX

บัญชีคุมยอดค่าใช้จ่ายโรงงาน XX

เครดิต บัญชีคุมยอดวัตถุดิบ XX

การเบิกวัตถุดิบทางอ้อมต้องบันทึกโดยเดบิต บัญชีวัตถุดิบทางอ้อมทุกครั้งที่ลงบัญชี ส่วนการจ่ายวัตถุดิบชนิดต่าง ๆ จะบันทึกในบัตรย่อยวัตถุดิบชนิดต่าง ๆ ทุกวันตามใบเบิก

ค) เมื่อส่งวัตถุดิบคืนผู้ขาย จะบันทึกบัญชีทุกครั้งตามหลักฐานการส่งคืน โดยบันทึกบัญชี ดังนี้

เดบิต บัญชีเจ้าหนี้ XX

เครดิต บัญชีคุมยอดวัตถุดิบ XX

บันทึกรายการหักวัตถุดิบออกในบัตรย่อยวัตถุดิบชนิดต่าง ๆ ทุกครั้งที่มีการส่งคืนผู้ขาย

ง) เมื่อรับวัตถุดิบเหลือใช้คืนจากงาน จะบันทึกบัญชีทุกครั้งตามหลักฐานการรับคืนวัตถุดิบเข้าคลังพัสดุ โดยบันทึกบัญชี ดังนี้

เดบิต บัญชีคุมยอดวัตถุดิบ

XX

เครดิต บัญชีงานระหว่างทำ

XX

บันทึกการรับคืนวัตถุดิบในอัตราวัตถุดิบชนิดต่าง ๆ ทุกครั้งที่มีการรับคืน และ
บันทึกการรับวัตถุดิบคืนจากงบต้นทุนงานต่าง ๆ

ข. ค่าแรงโดยตรง

ค่าแรงโดยตรง เป็นค่าแรงที่เกี่ยวกับการต่อเรือโดยเฉพาะ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นแรงงาน
ประเภท งานไม้ งานโลหะ งานเชื่อมโลหะ งานเครื่องจักรกล งานช่างยนต์ งานไฟฟ้า งาน
ไฟเบอร์กลาส งานปูน และงานสี เป็นต้น

การกำหนดวิธีการและหลักการในการคิดค่าแรงเป็นต้นทุนของงานต่าง ๆ ในระบบต้นทุน
งานสั่งทำ พอลจะกล่าวสรุปได้ ดังนี้

๑. การพิจารณาค่าแรงโดยตรง ค่าแรงที่เกิดขึ้นในแต่ละวันจะเป็นค่าแรงโดยตรง
(Direct Labour) และค่าแรงทางอ้อม (Indirect Labour) ฉะนั้น การจะคิดค่าแรงเป็นต้นทุน
ค่าแรงโดยตรงได้นั้น จะต้องคำนึงถึงขั้นตอนต่าง ๆ ในการต่อเรือด้วย ซึ่งพอลจะกำหนดเงื่อนไข
ได้ดังนี้

- ก) ต้องเป็นแรงงานที่เกี่ยวกับการต่อเรือ
- ข) สามารถคิดเป็นต้นทุนของแต่ละงานได้ง่าย

๒. การคิดค่าแรง การคิดค่าแรงที่เกิดขึ้นในแต่ละวันนั้น มักจะต้องคำนึงถึง
กฎหมายแรงงานในเรื่องที่เกี่ยวกับอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ การจ่ายเงินค่าล่วงเวลา การทำงานในวัน
หยุด และการรับค่าจ้างในวันหยุด เป็นต้น ฉะนั้น จึงพอลที่จะกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการคิด
ค่าแรงในแต่ละกรณีที่เกิดขึ้น ตลอดจนการถือค่าแรงที่เกิดขึ้นว่าจะเป็นค่าแรงโดยตรงหรือค่าแรง
ทางอ้อม ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของค่าใช้จ่ายโรงงานในแต่ละกรณีได้ดังนี้ คือ

ก) ค่าแรงงานตามปกติ คือค่าแรงที่เกิดจากการทำงานที่เกี่ยวกับการต่อเรือ
ทั้งในวันปกติและทำงานในวันหยุดในเวลาปกติ จะถือเป็นค่าแรงโดยตรง ตามอัตราค่าแรงตามปกติ

เช่น พนักงานเชื่อมโลหะทำงานตลอดสัปดาห์ในเวลาปกติ รวม ๕๖ ชั่วโมง โดยได้รับอัตราค่าจ้าง ชั่วโมงละ ๑๐ บาท โดยกำหนดไว้ว่าในสัปดาห์หนึ่งต้องทำงาน ๔๔ ชั่วโมง

ดังนั้น ค่าแรงปกติของพนักงานเชื่อมโลหะที่จะได้รับเป็นเงิน

$$= ๕๖ \text{ ชั่วโมง} \times ๑๐ \text{ บาท/ชั่วโมง}$$

$$= ๕๖๐ \text{ บาท}$$

ข) ค่าแรงล่วงเวลา (Overtime) คือค่าแรงที่เกิดจากการทำงานเกินเวลาปกติที่กำหนดไว้ หรือค่าแรงที่ได้รับเพิ่มเนื่องจากทำงานในวันหยุด ซึ่งตามกฎหมายแรงงานได้กำหนดค่าแรงล่วงเวลาไว้อย่างละเอียด การพิจารณาค่าแรงล่วงเวลาให้อยู่ในดุลพินิจของผู้จัดการโรงงานว่าจะถือเป็นค่าแรงโดยตรงหรือค่าใช้จ่ายโรงงาน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่าง สมมติว่าพนักงานเชื่อมโลหะ ได้รับอัตราค่าจ้างปกติชั่วโมงละ ๑๐ บาท โดยกำหนดให้ทำงานสัปดาห์ละ ๖ วัน ๑ ละ ๘ ชั่วโมง แต่การทำงานจริงของพนักงานเชื่อมโลหะจะทำได้ตลอดสัปดาห์รวม ๖๔ ชั่วโมง ดังนี้

วัน	ชม.ที่ทำงานได้	วันปกติ	ล่วงเวลารวันปกติ	ล่วงเวลารวันหยุด	ล่วง เวลา เกินปกติ ในวันหยุด
จันทร์	๘	๘	๑	-	-
อังคาร	๘	๘	-	-	-
พุธ	๑๒	๘	๔	-	-
พฤหัสบดี	๑๐	๘	๒	-	-
ศุกร์	๑๐	๘	๒	-	-
เสาร์	๘	๘	-	-	-
อาทิตย์	๑๒	-	-	๘	๔
รวม (ชม.)	๖๔	๔๘	๔	๘	๔

จากตัวอย่างข้างต้น สามารถที่จะคิดค่าแรงในวันจันทร์และวันอาทิตย์ได้ดังนี้

$$\text{ค่าแรงวันจันทร์} = (๘ \text{ ชม.} \times ๑๐ \text{ บาท}) + (๑ \text{ ชม.} \times ๑.๕ \text{ เท่าของ } ๑๐)$$

$$= ๘๐ + ๑๕$$

$$= ๙๕ \text{ บาท}$$

$$\begin{aligned}
 \text{ค่าแรงวันอาทิตย์} &= (๔ \text{ ช.ม.} \times ๒ \text{ เท่าของ } ๑๐) + (๔ \text{ ช.ม.} \times ๓ \text{ เท่าของ } ๑๐) \\
 &= (๔ \times ๒๐) + (๔ \times ๓๐) \\
 &= ๑๖๐ + ๑๒๐ \\
 &= ๒๘๐ \text{ บาท}
 \end{aligned}$$

การคิดค่าแรงล่วงเวลาดังกล่าวจะถือเป็นค่าแรงงานโดยตรง หรือค่าใช้จ่าย

โรงงาน มีหลักเกณฑ์ดังนี้คือ

๑) ถ้าการทำงานล่วงเวลานั้น เนื่องมาจากกิจการทราบอยู่แล้วว่าถ้ารับงานนั้นแล้วต้องล่วงเวลาแน่นอน งานจึงจะเสร็จตามกำหนด ก็ให้ถือค่าล่วงเวลานั้นเป็นค่าแรงโดยตรง ดังตัวอย่างข้างต้น จะได้

$$\begin{aligned}
 \text{ค่าแรงโดยตรง-วันปกติ} &= ๔๔ \text{ ชั่วโมง} \times ๑๐ \text{ บาท} \\
 &= ๔๔๐ \text{ บาท}
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 \text{ค่าแรงโดยตรง-ล่วงเวลา (อัตราปกติ)} &= (๔+๔+๔) \text{ ชั่วโมง} \times ๑๐ \text{ บาท} \\
 &= ๒๑ \times ๑๐ \text{ บาท} \\
 &= ๒๑๐ \text{ บาท}
 \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 \text{เงินเพิ่มทำงานล่วงเวลา} &= (๔ \times ๐.๕ \text{ เท่าของ } ๑๐) + (๔ \times ๑ \text{ เท่าของ } ๑๐) \\
 &\quad + (๔ \times ๒ \text{ เท่าของ } ๑๐) \\
 &= (๔ \times ๕) + (๔ \times ๑๐) + (๔ \times ๒๐) \\
 &= ๒๐๕ \text{ บาท}
 \end{aligned}$$

$$\text{ค่าแรงโดยตรง } ๖๔ \text{ ชั่วโมง} = ๔๔๕ \text{ บาท}$$

๒) ถ้าการทำล่วงเวลานั้นเกิดจากการรับงานตามปกติ แต่เนื่องมาจากความล่าช้าหรือขาดวัตถุดิบ หรือเรื่องงานอื่นก่อนจนทำให้ต้องทำงานล่วงเวลาเพื่อให้งานเสร็จตามปกติแล้ว ให้ถือเงินเพิ่มทำงานล่วงเวลา (Premium Pay) เป็นค่าใช้จ่ายโรงงาน ดังตัวอย่างข้างต้น จะคิดเงินจำนวน ๒๐๕ บาท เป็นค่าใช้จ่ายโรงงาน

ค) ค่าแรงเวลาที่ว่างงาน คือค่าแรงที่กิจการต่อเรือจะต้องจ่ายให้กับพนักงาน ซึ่งในเวลานั้นอยู่ว่าง ๆ ไม่มีงานทำ ค่าแรงดังกล่าวให้ถือเป็นค่าใช้จ่ายโรงงาน

ง) ค่าแรงของพนักงานที่กิจการต้องจ่ายในวันหยุด พนักงานที่ทำงานกับบริษัทมานานจะมีสิทธิลาหยุดตามที่กฎหมายแรงงานได้กำหนดไว้ โดยพนักงานจะได้รับค่าแรงตามปกติ วันหยุดดังกล่าวมีดังนี้

วันหยุดพักผ่อน	จำนวน ๖ วันต่อปี
วันหยุดตามประเพณี	จำนวน ๑๓ วันต่อปี
วันลาป่วย	จำนวน ๓๐ วันต่อปี
วันลาบวช	จำนวน ๓๐ วันต่อปี
วันลาคลอด	จำนวน ๓๐ วันต่อปี

ค่าแรงที่บริษัทได้จ่ายให้กับพนักงานตามวันหยุดดังกล่าว จะถือเป็นค่าใช้จ่ายโรงงาน

จ) เงินรางวัล คือเงินที่บริษัทได้จ่ายให้พนักงาน เป็นผลตอบแทนที่ทำงานกับบริษัทมา เป็นเวลา ๑ ปี หรือครบรอบปี หรือเป็นเงินที่บริษัทจ่ายให้พนักงานที่ได้ช่วยประหยัดค่าใช้จ่ายให้กับบริษัท หรือทำให้บริษัทได้รับผลประโยชน์ เช่น โบนัส เงินรางวัล เป็นต้น เงินรางวัลดังกล่าวจะถือเป็นค่าใช้จ่ายโรงงาน

ฉ) ค่าสวัสดิการ คือเงินที่บริษัทได้จ่ายให้กับพนักงาน เพื่อช่วยบรรเทาค่าใช้จ่ายหรือค่าครองชีพให้น้อยลง เช่น เงินช่วยเหลือค่าเล่าเรียนบุตร ค่ายารักษา ค่าเสื้อผ้า ค่าเช่าบ้าน การกีฬา และเงินสมทบกองทุนเงินทดแทน เป็นต้น ค่าสวัสดิการดังกล่าวจะถือเป็นค่าใช้จ่ายโรงงาน

๓. วิธีการจ่ายค่าแรงเข้าต้นทุนงาน

เมื่อพนักงานเข้าทำงานตามปกติและเจ้าหน้าที่ได้จับบันทึกเวลาปฏิบัติงานในแต่ละวันแล้ว พนักงานบัญชีจะนำบัตรลงเวลาของพนักงานทุกคนมาตรวจสอบกับใบจดบันทึกเวลาปฏิบัติงาน จากนั้นก็จะกรอกรายชื่อของพนักงานทุกคนในแต่ละแผนกที่มาทำงาน ลงในใบวิเคราะห์และจ่ายค่าแรง (ดูภาพที่ ๖.๗) โดยระบุชื่อพนักงาน หน่วยงานที่สังกัด งาน เลขที่ และจำนวนชั่วโมงทำงาน หลังจากนั้นจะกรอกอัตราค่าแรงต่อชั่วโมงของพนักงานแต่ละคน เพื่อคำนวณจำนวนเงินด้วย และในขณะเดียวกันก็ต้องจ่ายค่าแรงที่เกิดขึ้นว่าเป็นค่าแรงโดยตรง หรือค่าแรงทางอ้อม พร้อมทั้งระบุชั่วโมงที่ทำงานในแต่ละวันด้วย

จากนั้นพนักงานบัญชีจะทำการสรุปค่าแรงโดยตรงที่เกิดขึ้นในใบวิเคราะห์ แต่ละใบ แล้วสรุปว่าเป็นต้นทุนค่าแรงโดยตรงของงานเลขที่อะไรบ้าง และเป็นจำนวนเงินเท่าใด เมื่อสรุปเสร็จแล้วก็นำไปกรอกในงบต้นทุนงานสั่งทำ (Job Order Cost Sheet) ของแต่ละงาน โดยต้องทำการบันทึกตัวเลขทุกวัน (ดูภาพที่ ๖.๔)

๔. วิธีการบันทึกบัญชีเกี่ยวกับค่าแรง

ก) การบันทึกค่าแรงที่คำนวณได้ จะบันทึกบัญชีทุกครั้งในวันจ่ายค่าแรง โดยใช้ตัวเลขที่ได้จากใบวิเคราะห์และจำแนกค่าแรง และบัญชีจ่ายค่าแรง ซึ่งจะทราบค่าแรงทั้งหมดที่เกิดขึ้น และจำนวนภาษี การบันทึกบัญชีจะเป็นดังนี้

เดบิต บัญชีค่าแรง	XX
เครดิต บัญชีค่าแรงค้างจ่าย	XX
ภาษีหัก ณ ที่จ่ายค้างจ่าย	XX

ข) เมื่อจ่ายค่าแรง จะบันทึกบัญชีโดย

เดบิต บัญชีค่าแรงค้างจ่าย	XX
เครดิต บัญชีธนาคาร	XX

ค) เมื่อจ่ายภาษี จะบันทึกบัญชีโดย

เดบิต ภาษีหัก ณ ที่จ่ายค้างจ่าย	XX
เครดิต บัญชีธนาคาร	XX

ง) เมื่อแยกค่าแรงเข้าต้นทุนงาน การแยกค่าแรงเข้าต้นทุนงาน จะใช้ตัวเลขจากใบวิเคราะห์และจำแนกค่าแรง ในช่องค่าแรงโดยตรง และช่องค่าแรงทางอ้อม โดยรวบรวมและบันทึกบัญชีในวันที่บริษัทจ่ายเงินให้พนักงาน เพราะจะได้เป็นการตรวจสอบยอดกับบัญชีจ่ายค่าแรง โดยลงบัญชีดังนี้

เดบิต บัญชีงานระหว่างทำ	XX
บัญชีคุมยอดค่าใช้จ่ายโรงงาน	XX
เครดิต บัญชีค่าแรง	XX

พร้อมกันนี้ก็บันทึกบัญชีโดยเดบิตบัญชีค่าแรงทางอ้อม ซึ่งเป็นบัญชีย่อยของค่าใช้จ่ายโรงงาน

ภาพที่ ๖.๔

แสดงการจำแนกค่าแรงโดยตรงเข้าแต่ละงาน

บริษัท เขต จำกัด บัตรลงเวลา							
เลขที่ 123	ชื่อ นายสงี่ยมชัย						
แผนก สี่			เดือน มกราคม				
งาน ทนบก			อัตราวันละ 80 บาท				
วัน	ภาคเช้า		ภาคบ่าย		ล่วงเวลา		รวม
	เข้า	ออก	เข้า	ออก	เข้า	ออก	
1	-	-					
2	7.50	12.02	12.50	17.10			86
3							
4							
5							
...							
15							

ตรวจ

บริษัท เขต จำกัด										แผ่นที่ 1
ใบริเควาท์และจำแนกค่าแรง										
วันที่กไทย <u>22</u>										ประจำวันที่ 2 ม. 23
ที่	รายชื่อ	หน่วยงาน	งาน เลขที่	ค่าแรงงาน			ค่าแรงโรคตรง		ค่าแรงทองอื่น	
				ช.ม.	@	บาท	ช.ม.	จำนวนเงิน	ช.ม.	จำนวนเงิน
1	นายสงี่ยมชัย	สี่	36/79	8	10	80	8	80		
รวม						XX	X	XX	-	XX
สรุปค่าแรงโรคตรง:										
งาน เลขที่	ช.ม.	บาท	งาน เลขที่	ช.ม.	บาท	งาน เลขที่	ช.ม.	บาท		
31/79	X	XX								
32/79	X	XX								
36/79	X	XX								

บัญชีคุมค่าใช้จ่ายโรงงาน
บัญชีคุมงานระหว่างทำ

บริษัท เขต จำกัด							แผ่นที่ 2
ใบจดบันทึกเวลาปฏิบัติงาน							
แผนก สี่							
วันที่ 2 ม. 23							
ที่	รายชื่อ	เข้า	ลาบ	บ่าย	เย็น	หมายเหตุ	
1	นายสงี่ยมชัย	34/79	34/79	36/79	36/79	80 บาท	

บริษัท เขต จำกัด							
งัดเงินปฏิบัติงานส่งทำ							
เริ่มปฏิบัติ 8 ม. 22				งานเลขที่ 36/79			
วันที่	วันที่	วันที่	ค่าแรง	วันที่	ค่าใช้จ่าย โรงงาน	ยอดรวม	ยอดสะสม
2 ม.	XX	2 ม.	XX				

ผู้จัดทำบันทึก นายสงี่ยมชัย ผู้ตรวจสอบ นายสงี่ยมชัย

ค. ค่าใช้จ่ายโรงงาน

ค่าใช้จ่ายโรงงาน เป็นต้นทุนในการต่อเรือในส่วนที่นอกเหนือไปจากวัตถุดิบโดยตรงและค่าแรงโดยตรง

ค่าใช้จ่ายโรงงานจึงประกอบด้วย วัตถุดิบทางอ้อม ค่าแรงทางอ้อม และค่าใช้จ่ายโรงงานอื่น ๆ

๑. วิธีการและหลักการในการคิดค่าใช้จ่ายโรงงานที่เกิดขึ้น พอจะกล่าวสรุปได้ดังนี้

- ก) วัตถุดิบทางอ้อม จะคิดต้นทุนวัตถุดิบทางอ้อมโดยใช้หลักการและวิธีการเหมือนวัตถุดิบโดยตรง ตามที่ได้กล่าวมาแล้ว โดยจะถือเป็นส่วนหนึ่งของค่าใช้จ่ายโรงงาน
- ข) ค่าแรงทางอ้อม จะคิดค่าแรงทางอ้อมโดยใช้หลักการและวิธีการเหมือนกับการคิดค่าแรงโดยตรง ตามที่ได้กล่าวมาแล้ว โดยจะถือเป็นส่วนหนึ่งของค่าใช้จ่ายโรงงาน
- ค) ค่าซ่อมแซมบำรุงรักษา จะคิดเป็นค่าใช้จ่ายตามจำนวนเงินที่ได้จ่ายไปจริง และคิดเป็นค่าใช้จ่ายในเดือนนั้นทั้งจำนวน แต่ถ้การซ่อมแซมบำรุงรักษามีจำนวนเงินมาก และสามารถยืดอายุการใช้งานของสินทรัพย์นั้นได้แล้ว ก็จะโอนค่าใช้จ่ายจำนวนนั้นไปเป็นรายจ่ายลงทุน (Capital Expenditure)
- ง) ค่าประกันภัย จะคิดเป็นค่าใช้จ่ายโรงงาน เฉพาะที่เป็นการประกันสินทรัพย์ต่าง ๆ ของฝ่ายโรงงาน โดยจะบันทึกเป็นค่าใช้จ่ายทุก ๆ เดือนโดยการตัดจ่ายเป็นรายเดือน
- จ) ค่าธรรมเนียมและใบอนุญาต จะคิดเป็นค่าใช้จ่ายโรงงานตามส่วนที่เกี่ยวข้องกับโรงงาน เช่น ค่าธรรมเนียมประกอบกิจการโรงงาน โดยจะคิดเป็นค่าใช้จ่ายตามระยะเวลาที่ได้รับประโยชน์จากใบอนุญาตนั้น
- ฉ) ค่าไฟฟ้า จะคิดเป็นค่าใช้จ่ายโรงงานเฉพาะส่วนที่เป็นของโรงงาน โดยจะประมาณการคostonสิ้นเดือนของทุกเดือน ส่วนผลแตกต่างจะสะสมเป็นเดือน ๆ ไป แล้วนำไปปรับปรุงคostonสิ้นปี

ข) ค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์ จะถือเป็นค่าใช้จ่ายตามอายุการใช้งานของสินทรัพย์นั้น ๆ โดยคิดค่าเสื่อมราคาตามวิธีเส้นตรง (Straight Line Method) แต่อัตราที่ใช้จะไม่สูงกว่าที่ประมวลรัษฎากรกำหนด จะคิดค่าเสื่อมราคาทุกสิ้นเดือน และถือเป็นค่าใช้จ่ายทั้งจำนวน

๒. การคิดค่าใช้จ่ายโรงงาน เข้าต้นทุนงานสั่งทำ

การคิดต้นทุนด้วยวิธีต้นทุนงานสั่งทำ จะสามารถทราบต้นทุนได้ทันทีเมื่องานเสร็จ ฉะนั้น การคิดค่าใช้จ่ายโรงงาน เข้าต้นทุนงาน จึงควรกำหนดอัตราค่าใช้จ่ายโรงงานจัดสรรซึ่งมีค่าใช้จ่ายเพื่อความสะดวกและรวดเร็วในการคิดต้นทุน

การจัดสรรค่าใช้จ่ายโรงงาน โดยใช้ชั่วโมงแรงงานโดยตรงจากใบวิเคราะห์และจำแนกค่าแรงเป็น เกณฑ์ และจัดสรรค่าใช้จ่ายโรงงาน เข้าต้นทุนงานต่าง ๆ ทุกสัปดาห์ หรือตามความเหมาะสมของกิจการต่อ เรือแต่ละแห่ง

การคำนวณอัตราค่าใช้จ่ายโรงงานจัดสรรต่อหนึ่งชั่วโมงแรงงานโดยตรง จะต้องทำงบประมาณค่าใช้จ่ายโรงงานประจำปีขึ้นมาก่อน และทำประมาณการเกี่ยวกับแรงงานโดยตรง โดยเฉพาะจำนวนชั่วโมงแรงงานโดยตรง ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่าง สมมติ บริษัท กขค จำกัด ได้ประมาณการค่าใช้จ่ายโรงงานประจำปี ๒๕๒๓ เป็นเงิน ๓,๗๕๐,๐๐๐ บาท และประมาณการไว้ด้วยว่าจะต้องใช้แรงงานโดยตรงทั้งปี ๒๕๒๓ จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ ชั่วโมง การคำนวณอัตราค่าใช้จ่ายโรงงานจัดสรรจะได้ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{อัตราค่าใช้จ่ายโรงงานจัดสรร} &= \frac{\text{ค่าใช้จ่ายโรงงาน}}{\text{จำนวนชั่วโมงแรงงานโดยตรง}} \\ &= \frac{๓,๗๕๐,๐๐๐ \text{ บาท}}{๒๐๐,๐๐๐ \text{ ชั่วโมงแรงงานโดยตรง}} \end{aligned}$$

$$\text{อัตราค่าใช้จ่ายโรงงานจัดสรร} = ๑๘.๗๕ \text{ บาท/ชั่วโมงแรงงานโดยตรง}$$

อัตราค่าใช้จ่ายโรงงานจัดสรรเท่ากับ ๑๘.๗๕ บาท/ชั่วโมงแรงงานโดยตรง หมายความว่า ถ้าหากงานสั่งทำใดก็ตามที่ใช้แรงงานคนทำงานที่เกี่ยวกับการต่อเรือเป็นเวลานาน ๑ ชั่วโมงแล้ว ก็จะใช้ค่าใช้จ่ายโรงงาน เข้ากับงานสั่งทำนั้น เป็นเงิน ๑๘.๗๕ บาท

ฉะนั้น หากงานสิ่งทำใดก็ตามที่ได้ใช้แรงงานโดยตรงไปเป็นจำนวนกี่ชั่วโมงแล้ว ก็ให้นำอัตราค่าใช้จ่ายโรงงานจัดสรรที่ได้เท่ากับ ๑๘.๗๕ บาท/ชั่วโมงแรงงานโดยตรง ไปคูณ ก็จะทราบต้นทุนของค่าใช้จ่ายโรงงานสำหรับงานสิ่งทำนั้น

จำนวนชั่วโมงแรงงานโดยตรงของแต่ละงานสิ่งทำจะทราบได้จากใบวิเคราะห์และจำแนกค่าแรง

๓. วิธีบันทึกบัญชีเกี่ยวกับค่าใช้จ่ายโรงงาน

ก) เมื่อเกิดค่าใช้จ่ายโรงงานขึ้น จะบันทึกบัญชีทุกครั้งที่เกิดค่าใช้จ่ายโรงงาน โดยลงบัญชี ดังนี้

เดบิต บัญชีคุมยอดค่าใช้จ่ายโรงงาน	XX
เครดิต บัญชีเงินสด	XX
บัญชีธนาคาร	XX
บัญชีเจ้าหนี้	XX

ต้องบันทึกบัญชีย่อยโดย เดบิตตามประเภทค่าใช้จ่าย

ข) เมื่อจัดสรรค่าใช้จ่ายโรงงานเป็นต้นทุนการผลิตของงาน จะบันทึกค่าใช้จ่ายโรงงานจัดสรรในบัญชีทุกสัปดาห์ ตามจำนวนที่คำนวณได้จากการนำจำนวนชั่วโมงแรงงานโดยตรงที่เกิดขึ้นจากใบวิเคราะห์และจำแนกค่าแรง ไปคูณกับอัตราค่าใช้จ่ายโรงงานจัดสรรต่อหนึ่งชั่วโมงแรงงานโดยตรง การลงบัญชีเป็นดังนี้

เดบิต บัญชีงานระหว่างทำ	XX
เครดิต บัญชีค่าใช้จ่ายโรงงานจัดสรร	XX

ค) บันทึกค่าใช้จ่ายโรงงานที่เกิดขึ้นตอนสิ้นเดือน จะบันทึกบัญชีค่าใช้จ่ายโรงงานบางประเภทที่ประมาณการขึ้นตอนสิ้นเดือน เช่นค่าไฟฟ้า การคิดค่าเสื่อมราคาสินทรัพย์และการคิดค่าใช้จ่ายที่เป็นของเดือนนั้น เช่น ค่าประกันภัยจ่ายล่วงหน้า โดยจะบันทึกบัญชีตอนสิ้นเดือน ดังนี้

เดบิต บัญชีคุมยอดค่าใช้จ่ายโรงงาน

เครดิต บัญชีค่าไฟฟ้าค่างจ่าย

บัญชีค่าเสื่อมราคาสะสม

บัญชีค่าประกันภัยจ่ายล่วงหน้า

บัญชีค่าธรรมเนียมฯ จ่ายล่วงหน้า

ต้องบันทึกบัญชีย่อย โดย เดบิตตามประเภทค่าใช้จ่าย

ง) เมื่อปิดบัญชีค่าใช้จ่ายโรงงานจัดสรร เข้าบัญชีคุมค่าใช้จ่ายโรงงาน จะบันทึกบัญชีทุกสิ้นเดือน โดยการปิดโอนค่าใช้จ่ายโรงงานจัดสรรไปเข้าบัญชีคุมยอดค่าใช้จ่ายโรงงาน ซึ่งลงบัญชีดังนี้

เดบิต บัญชีค่าใช้จ่ายโรงงานจัดสรร

เครดิต บัญชีคุมยอดค่าใช้จ่ายโรงงาน

จ) เมื่อปิดบัญชีคุมยอดค่าใช้จ่ายโรงงาน โอนผลต่างที่เกิดขึ้นจากการคิดค่าใช้จ่ายโรงงานจัดสรร เข้าต้นทุนงานต่าง ๆ สูงหรือต่ำไปในแต่ละเดือน โดยนำไปปรับปรุงตัวเลขในบัญชีคุมงานระหว่างทำ สินค้าสำเร็จรูปคงเหลือ และต้นทุนสินค้าขายทุกสิ้นเดือน ตามอัตราส่วนของผลต่างที่เกิดขึ้น หาดำยจำนวนชั่วโมงแรงงานโดยตรงที่เกิดขึ้นในเดือนนั้น คูณกับจำนวนชั่วโมงแรงงานโดยตรงที่ใช้ในแต่ละงาน การบันทึกบัญชีเป็นดังนี้

๑) กรณีคิดค่าใช้จ่ายโรงงานจัดสรรต่ำไป

เดบิต บัญชีงานระหว่างทำ XX

บัญชีสินค้าสำเร็จรูป XX

บัญชีต้นทุนสินค้าขาย XX

เครดิต บัญชีคุมยอดค่าใช้จ่ายโรงงาน XX

พร้อมกันนี้ ต้องปรับปรุงตัวเลขในงบต้นทุนงานต่าง ๆ หรืออัตราย่อยสินค้าสำเร็จรูปคงเหลือ ให้เพิ่มขึ้นตอนสิ้นเดือนตามวิธีการดังกล่าวข้างต้น

๒) กรณีคิดค่าใช้จ่ายโรงงานจัดสรรสูงไป

เดบิต	บัญชีคุมยอดค่าใช้จ่ายโรงงาน	XX
เครดิต	บัญชีงานระหว่างทำ	XX
	บัญชีสินค้าสำเร็จรูป	XX
	บัญชีต้นทุนสินค้าขาย	XX

พร้อมกันนี้ ต้องปรับปรุงตัวเลขในงบต้นทุนงานต่าง ๆ หรือบัตรย่อยสินค้าสำเร็จรูปคงเหลือให้ลดลงตอนสิ้นเดือน ตามวิธีการดังกล่าวข้างต้น

การบันทึกบัญชีในขั้นต่อไปเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น นอกเหนือจากที่กล่าวมาข้างต้นทั้งหมด มีดังนี้

การบันทึกต้นทุนเรือที่ต่อเสร็จ จะบันทึกบัญชีทุกครั้ง เมื่องานสั่งทำนั้นเสร็จแล้ว โดยโอนต้นทุนของเรือที่ต่อเสร็จจากบัญชีงานระหว่างทำไปบัญชีสินค้าสำเร็จรูป โดยได้ตัวเลขต้นทุนของเรือจากงบต้นทุนงานสั่งทำนั้น การบันทึกบัญชีมีดังนี้

เดบิต	บัญชีสินค้าสำเร็จรูป	XX
เครดิต	บัญชีงานระหว่างทำ	XX

บันทึกรับสินค้าสำเร็จรูปในบัตรย่อยสินค้าสำเร็จรูป

การบันทึกต้นทุนเรือที่ขาย จะบันทึกบัญชีทุกครั้ง เมื่อขายหรือส่งมอบเรือลำนั้นแล้ว โดยบันทึกบัญชี ดังนี้

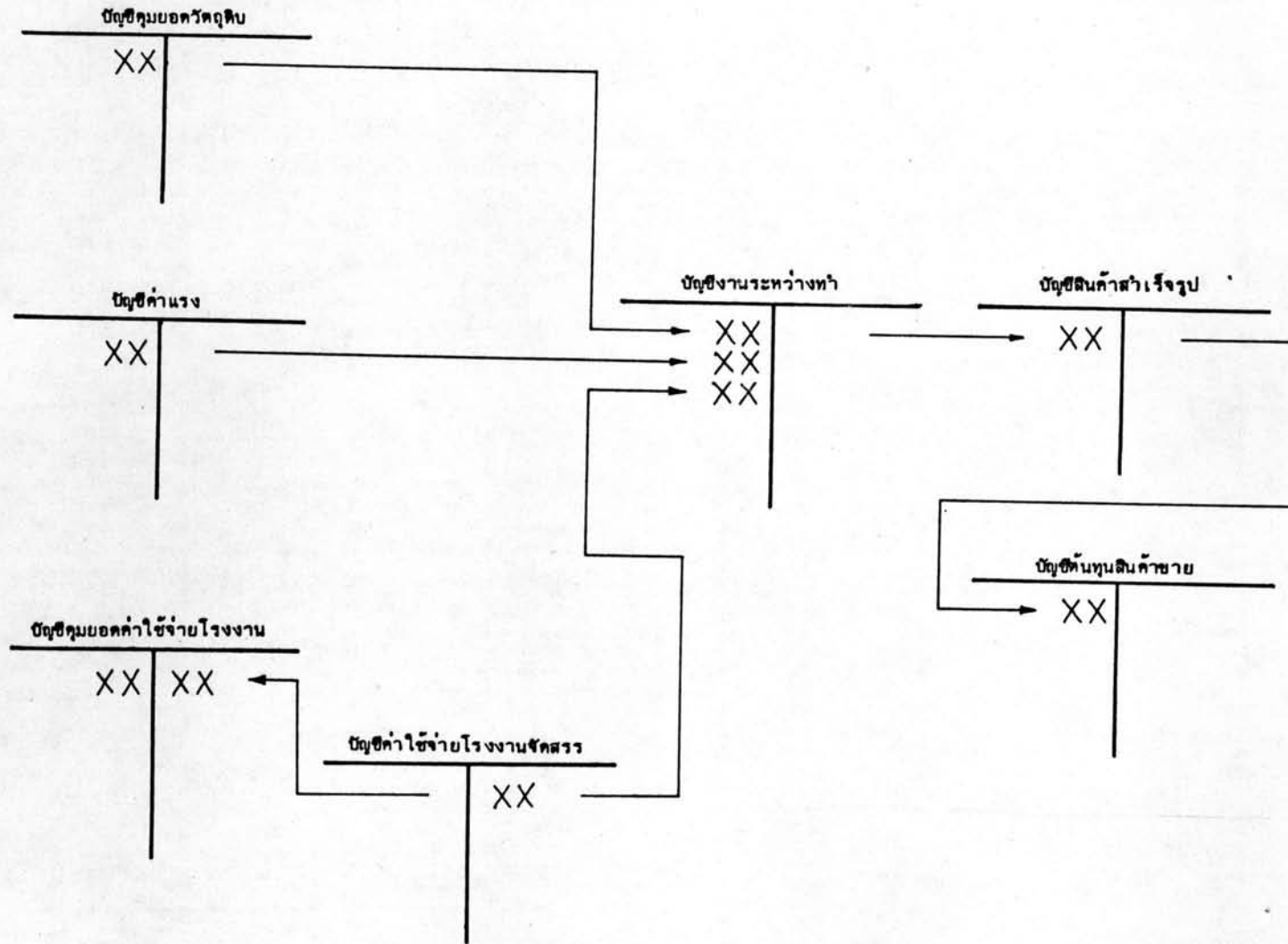
เดบิต	บัญชีลูกหนี้	XX
เครดิต	บัญชีขาย	XX
เดบิต	บัญชีต้นทุนสินค้า	XX
เครดิต	บัญชี	XX

พร้อมทั้งตัดบัตรย่อยสินค้าสำเร็จรูป

การบันทึกบัญชีคุมยอดของระบบต้นทุนงานสั่งทำดังที่กล่าวมาทั้งหมด สามารถแสดงให้เห็น

ภาพที่ ๖.๑๐

แสดงการบันทึกบัญชีของระบบต้นทุนงานสั่งทำ ของบริษัท กขค จำกัด

การ เสนอรายงานและการวิเคราะห์

การ เสนอรายงานและการวิเคราะห์ สำหรับกิจการต่อเรือในประเทศไทย เพื่อเสนอ
ต่อฝ่ายบริหารในการตัดสินใจ ครวมดังนี้

๑. ควรมีการวิเคราะห์เกี่ยวกับการใช้วัตถุดิบบางชนิด เช่น การวิเคราะห์การใช้
ลวดเชื่อม (รูปภาพที่ ๖.๑) และการวิเคราะห์การใช้สี (รูปภาพที่ ๖.๒) เพื่อให้ทราบถึงผลต่าง
ระหว่างประมาณการกับที่เกิดขึ้นจริงว่ามีมากน้อยเพียงใด และสามารถส่งการได้ทันที โดยเสนอผล
การวิเคราะห์ ทุกสัปดาห์

๒. การรายงานผลการปฏิบัติงานของฝ่ายโรงงาน ในแต่ละเดือน โดยให้นายช่าง
ใหญ่เป็นผู้ประมาณการงานที่ทำเสร็จของงานต่าง ๆ ในแต่ละเดือน แล้วนำยอดเงินที่เกิดขึ้นในงาน
สิ่งต่าง ๆ เกี่ยวกับวัตถุดิบโดยตรง ค่าแรงโดยตรง ค่าใช้จ่ายโรงงาน (จากงบต้นทุนงาน)
มากรอกตามลำดับ โดยรวมยอดต้นทุนสำหรับเดือน และยอดสะสมตั้งแต่เริ่มจนถึงปัจจุบัน (รูปภาพที่
๖.๑๐)

๓. การวิเคราะห์เปรียบเทียบประมาณการต้นทุนกับที่เกิดขึ้นจริง จะวิเคราะห์ทุกเดือน
โดยการประมาณอัตราร้อยละของงานที่สำเร็จของงานสั่งทำ (จากข้อ ๒.) ไปคู่กับการประมาณการ
ต้นทุนเรือเกี่ยวกับวัตถุดิบโดยตรง ค่าแรงโดยตรง และค่าใช้จ่ายโรงงาน (เมื่อตอนประมาณการ
ต้นทุนเพื่อประกวดราคา) ส่วนยอดต้นทุนที่เกิดขึ้นจริงหาได้จากข้อ ๒. แล้วจึงหาผลต่างทั้งจำนวน
และคิดเป็น เปอร์เซนต์ โดยถอยยอดประมาณการเป็นร้อยละเปอร์เซนต์ (รูปภาพที่ ๖.๑๑)

๔. การสรุปผลการดำเนินงาน เรือที่ต่อเสร็จแล้วสามารถที่จะหาผลกำไร (ขาดทุน)
เบื้องต้นของงานได้ทันที โดยเสนอให้ฝ่ายบริหารทราบเมื่อเรือต่อเสร็จหรือส่งมอบแล้ว (รูปภาพที่
๖.๑๒)

๕. การวิเคราะห์เปรียบเทียบผลต่าง โดยทำการวิเคราะห์ งานสั่งทำที่ทำ
เสร็จแล้ว เพื่อที่จะทราบว่าวัตถุดิบโดยตรง ค่าแรงโดยตรง และค่าใช้จ่ายโรงงาน ตามที่ประมาณ
ต้นทุนเรือเพื่อประกวดราคาเรือที่ต่อ โดยเฉพาะวัตถุดิบโดยตรงซึ่งได้มีการประมาณต้นทุนไว้ตามชนิด
ของวัตถุดิบ เมื่อเปรียบเทียบกับต้นทุนที่เกิดขึ้นจริงมีผลต่างเกิดขึ้นอย่างไร เช่น ถ้าใช้วัตถุดิบโดยตรงเกิน
ประมาณการไปมากก็จะทำให้รู้ว่าเกิดข้อบกพร่องขึ้นในการปฏิบัติงาน (รูปภาพที่ ๖.๑๓)

ภาพที่ ๖.๑๑

บริษัท กยค จำกัด

รายงานผลการปฏิบัติงาน

ประจำเดือน.....

<u>งานเลขที่</u>	<u>ประมาณงานเสร็จ</u>	<u>วัตถุประสงค์โดยตรง</u>	<u>ค่าแรงโดยตรง</u>	<u>ค่าใช้จ่ายโรงงาน</u>	<u>ยอดรวมเดือน</u>	<u>ยอดสะสม</u>
XX	X%	XX	XX	XX	XX	XX
XX	X%	XX	XX	XX	XX	XX
XX	X%	XX	XX	XX	XX	XX
XX	X%	XX	XX	XX	XX	XX
XX	X%	<u>XX</u>	<u>XX</u>	<u>XX</u>	<u>XX</u>	<u>XX</u>
	รวม (บาท)	<u>XX</u>	<u>XX</u>	<u>XX</u>	<u>XX</u>	<u>XX</u>

รายงานโดย.....

ตำแหน่ง.....

...../...../.....

ภาพที่ ๖.๑๒

บริษัท กขค จำกัด

การวิเคราะห์เปรียบเทียบประมาณการต้นทุนกับที่เกิดขึ้นจริง

ประจำเดือน.....

หน่วย : บาท

งาน เลขที่	ประมาณงาน ที่ทำเสร็จ (ร้อยละ)	วัตถุดิบโดยตรง				ค่าแรงโดยตรง				ค่าใช้จ่ายโรงงาน				ยอดรวม			
		ประมาณ	เกิดจริง	ผลต่าง		ประมาณ	เกิดจริง	ผลต่าง		ประมาณ	เกิดจริง	ผลต่าง		ประมาณ	เกิดจริง	ผลต่าง	
				จำนวน	%			จำนวน	%			จำนวน	%			จำนวน	%
XX	XX	XX	XX	XX	X	XX	XX	XX	X	XX	XX	XX	X	XX	XX	XX	X
XX	XX	XX	XX	XX	X	XX	XX	XX	X	XX	XX	XX	X	XX	XX	XX	X
XX	XX	XX	XX	XX	X	XX	XX	XX	X	XX	XX	XX	X	XX	XX	XX	X
XX	XX	XX	XX	XX	X	XX	XX	XX	X	XX	XX	XX	X	XX	XX	XX	X
XX	XX	XX	XX	XX	X	XX	XX	XX	X	XX	XX	XX	X	XX	XX	XX	X

.....
ผู้วิเคราะห์

ภาพที่ ๖.๑๓

บริษัท กขค จำกัด

สรุปผลการดำเนินงาน

เริ่มปฏิบัติงาน.....	งาน เลขที่.....
สิ้นสุดวันที่.....	ชื่องาน.....
รวม เป็นระยะเวลา.....วัน	เจ้าของงาน.....
ผู้ควบคุมงาน.....	ผู้สรุปผล.....

ขาย (สัญญาว่าจ้าง)		XX
<u>หัก</u> ต้นทุนวัตถุดิบโดยตรง	XX	
ค่าแรงโดยตรง	XX	
ค่าใช้จ่ายโรงงาน	<u>XX</u>	<u>XX</u>
กำไร (ขาดทุน) เบื้องต้น	(บาท)	<u>XX</u>

ภาพที่ ๖.๑๔

บริษัท กษค จำกัด

การวิเคราะห์เปรียบเทียบผลต่างๆ

งานสั่งทำที่..... ชื่อเรือ.....
 เริ่มปฏิบัติงาน..... สิ้นสุดวันที่.....
 ผู้ควบคุมงาน..... วิเคราะห์เมื่อ.....

ลำดับ ที่	รายการ	ประมาณการกำหนดไว้		ตามที่เกิดขึ้นจริง		ผลต่างๆ	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
๑	วัสดุดิบโดยตรง (บาท)						
๒	ลวดเชื่อม (ก.ก.)		X		X		
๓	สี (แกลลอน)		X		X		
๔	แรงงานโดยตรง (บาท)						
๕	ค่าใช้จ่ายโรงงาน (บาท)						
๖	จำนวนชั่วโมงแรงงานโดยตรง		X		X		
	รวม		๑๐๐		๑๐๐		

สรุป.....

.....
 ผู้วิเคราะห์

...../...../.....

ประโยชน์ของการใช้วิธีการบัญชีต้นทุนงานสั่งทำที่เสนอแนะ อาจสรุปเป็นข้อ ๆ ได้ ดังนี้

๑. สามารถทราบต้นทุนของสินค้าคงเหลือ ได้แก่ สินค้าสำเร็จรูปคงเหลือ งานระหว่างทำ และวัตถุดิบคงเหลือ ได้ทุกวันหรือทุกสัปดาห์หรือทุกเดือน เพื่อใช้ประโยชน์ในการทำงบการเงิน และการวิเคราะห์ต่าง ๆ
๒. สามารถตรวจสอบยอดซึ่งกันและกันได้ เนื่องจากมีการบันทึกบัญชีคุมยอดในสมุดบัญชี กับบัญชีย่อยต่าง ๆ อาทิเช่น
 - ก) บัญชีงานระหว่างทำในสมุดบัญชี จะต้องมียอดจำนวนเงิน เท่ากับผลรวมสะสมของจำนวนเงินของงานสั่งทำต่าง ๆ ในงบต้นทุนงานสั่งทำ (Job Order Cost Sheet)
 - ข) บัญชีสินค้าสำเร็จรูปในสมุดบัญชี ต้องมียอดจำนวนเงิน เท่ากับผลรวมของจำนวนเงินในบัตรย่อยสินค้าสำเร็จรูป (เรือที่ต่อเสร็จ)
 - ค) บัญชีคุมยอดวัตถุดิบในสมุดบัญชี จะต้องมียอดจำนวนเงิน เท่ากับผลรวมของจำนวนเงินในบัตรย่อยวัตถุดิบชนิดต่าง ๆ
๓. สามารถทราบต้นทุนของเรือได้ทันที เมื่อเรือต่อเสร็จก็ทราบต้นทุนของเรือได้จากงบต้นทุนงานสั่งทำของงานที่ทำเสร็จแล้ว
๔. สามารถทราบผลการดำเนินงาน เมื่อเรือต่อเสร็จก็สามารถจะทราบผลกำไร (ขาดทุน) เบื้องต้นจากการทำงานสั่งทำนั้นได้
๕. สามารถควบคุมต้นทุนโดยการวิเคราะห์ต้นทุนจริงกับต้นทุนที่ประมาณไว้ โดยการนำประมาณการต้นทุนเรือที่ได้ทำไว้ มาเปรียบเทียบกับต้นทุนที่เกิดขึ้นจริง เพื่อหาผลต่างและวิเคราะห์หาสาเหตุที่ทำให้เกิดผลต่าง ซึ่งจะช่วยให้ผู้ปฏิบัติงานต่าง ๆ พยายามทำงานให้มีประสิทธิภาพ และพยายามไม่ให้เกิดประมาณการที่ทำไว้ นอกจากนี้ยังได้ข้อมูลที่จะใช้ในการประมาณงานชิ้นต่อไป และช่วยในการตัดสินใจต่าง ๆ ในอนาคตอีกด้วย

ปัญหาอื่นที่เกี่ยวข้องกับกิจการอุตสาหกรรมต่อเรือในประเทศไทย

อาจแบ่งออกได้ดังนี้ คือ

- ก. ปัญหาด้านการเงิน
- ข. ปัญหาการขาดนโยบายที่แน่นอนของรัฐ

- ค. ปัญหาความนิยมต่างชาติ
- ง. ปัญหาเงื่อนไขการว่าจ้างของหน่วยราชการและรัฐวิสาหกิจ
- จ. ปัญหาด้านภาษี
- ก. ปัญหาด้านการเงิน

เนื่องจากกิจการต่อเรือเป็นอุตสาหกรรมชนิดหนึ่งที่ต้องใช้เงินลงทุนสูง เช่น ๕๐ ล้านบาท และต้องมีเงินทุนหมุนเวียนในการดำเนินงานอีกประมาณ ๕ ล้านบาทต่อเดือน อีกทั้งยังเป็นอุตสาหกรรมที่ต้องลงทุนเป็นระยะเวลานานกว่าจะคืนทุนได้ เพราะอัตราผลตอบแทนที่ได้รับนั้นอยู่ในอัตราที่ต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับกิจการประเภทอื่น ๆ ทั้งนี้เพราะภาวะการแข่งขันจากต่างประเทศนั้นมีมากกว่าธุรกิจประเภทอื่น นอกจากนี้สถาบันทางการเงิน เช่นธนาคารพาณิชย์ก็มักไม่สนใจให้กู้ในโครงการระยะยาวเช่นนี้ เพราะการต่อเรือแต่ละลำจะใช้เวลาประมาณ ๑-๒ ปี ธนาคารจึงหันไปให้ธุรกิจอื่นกู้ในระยะสั้น โดยได้รับผลตอบแทนที่แน่นอนและมีความเสี่ยงภัยที่น้อยกว่า หรือธนาคารอาจยอมให้กู้แต่ก็จะคิดดอกเบี้ยในอัตราที่สูงและมีเงื่อนไขมากมายจนเป็นภาระที่กิจการต่อเรือไม่สามารถจะทำตามได้ จึงเป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้กิจการต่อเรือโดยทั่วไปต้องขาดเงินทุนหมุนเวียน

ปัญหาอีกประการหนึ่งก็คือ ต้องจัดเครดิตระยะยาวให้กับลูกค้า โดยเฉพาะลูกค้าที่เป็นหน่วยงานของรัฐที่ว่าจ้างต่อเรือ โดยมีเงื่อนไขการชำระเงินนานนับปี เช่น ๓ ปี โดยจะจ่ายชำระตามงบประมาณที่จะได้รับเป็นปี ๆ ไป จึงทำให้กิจการต่อเรือต้องรับภาระในการหาแหล่งเงินทุนให้แก่ลูกค้าประเภทนี้เพิ่มขึ้นอีก ซึ่งก็เป็นการเพิ่มภาระในการจ่ายดอกเบี้ยที่ภูม่านั้น และดอกเบี้ยก็มีแนวโน้มที่สูงขึ้นด้วย

ข. ปัญหาที่รัฐขาดนโยบายที่แน่นอน

ตามที่เป็นอยู่ในปัจจุบันนี้ รัฐบาลยังขาดนโยบายที่แน่นอน เกี่ยวกับการพัฒนาสมุทรานาภาพ และการพาณิชย์นาวี

รัฐบาลได้ประกาศใช้ พระราชบัญญัติการพาณิชย์นาวี พ.ศ. ๒๕๒๑ ซึ่งมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๒๑ ปรากฏว่าในพระราชบัญญัติฉบับนี้ไม่ได้กล่าวถึงการให้ความช่วยเหลือหรือผลประโยชน์ที่กิจการอู่เรือ (การต่อเรือและซ่อมเรือ) จะได้รับจากพระราชบัญญัตินี้ แต่ผู้ประกอบการกิจการขนส่งทางทะเลจะได้รับผลประโยชน์มากมาย

ตลอดจนรัฐบาลมิได้ตั้ง เป้าหมายให้ชัดเจนลงไปว่าจะพัฒนาการพาณิชย์นาวีของไทย ที่เกี่ยวกับกิจการต่อเรือเป็นขั้นตอนอย่างไร ซึ่งผิดกับในต่างประเทศที่กิจการต่อเรือมีความเจริญก้าวหน้า เพราะรัฐบาลได้กำหนดขั้นตอนพัฒนาการพาณิชย์นาวีไว้อย่างชัดเจนมาก เช่น สหรัฐอเมริกา เกาหลีใต้ สิงคโปร์ เป็นต้น โดยรัฐบาลของประเทศดังกล่าวจะให้ความร่วมมือและสนับสนุนกิจการต่อเรือภายในประเทศเป็นอย่างดี เช่นสหรัฐอเมริกา รัฐบาลได้กำหนดเป็นแผนระยะยาวไว้ว่า ไม่ว่าภาวะทางเศรษฐกิจทางด้านเอกชนจะเป็นอย่างไรก็ตาม รัฐบาลจะจัดการให้มีการสร้างเรือเพื่อใช้ในการป้องกันประเทศโดยกำหนดจำนวนที่ลำต่อปี และเป็นเวลาติดต่อกันนานกี่ปี โดยรัฐบาลจะให้กิจการต่อเรือภายในประเทศเป็นผู้จัดการต่อเรือเอง ทั้งนี้ถือเป็นส่วนหนึ่งของนโยบายการสร้างสมุทราณาภาพและพัฒนาการพาณิชย์นาวีของประเทศให้มั่นคง และเตรียมรับภาวะฉุกเฉินซึ่งอาจจะเกิดขึ้นในอนาคตด้วย เป็นต้น

ค. ปัญหาความนิยมต่างชาติ

โดยปกติคนไทยมักไม่นิยมของที่ผลิตขึ้นได้เองในประเทศ ด้วยความคิดที่ฝังอยู่เสมอว่า คนไทยไม่มีความสามารถพอที่จะผลิตของดีได้เท่าต่างชาติ เรื่องนี้ไม่ได้เกิดขึ้นเฉพาะในอุตสาหกรรมเกี่ยวกับเครื่องอุปโภคบริโภคเท่านั้น หากมีผลกระทบมาถึงอุตสาหกรรมต่อเรือด้วย ทั้ง ๆ ที่ประเทศไทยมีสิ่งทีเอื้ออำนวยต่ออุตสาหกรรมประเภทนี้เช่น ช่างฝีมือ วิศวกรออกแบบ เป็นต้น แต่ผู้อยู่ในวงการบริษัทเดินเรือยังอ้างอยู่เสมอว่า กิจการต่อเรือของไทยไม่มีความสามารถจะรับงานต่อเรือได้ แม้จะมีผลงานพิสูจน์ให้เห็นแล้วว่าความสามารถในการต่อเรื่อนั้นมีอยู่ก็ตาม แต่โอกาสที่กิจการต่อเรือจะได้งานนั้นก็กลับมีน้อยกว่า ซึ่งก็เป็นอีกปัญหาหนึ่งที่ทำให้หน่วยงานของรัฐและธุรกิจ เอกชนนิยมว่าจ้างชาวต่างชาติต่อเรือ หรือซื้อเรือเก่าจากต่างประเทศเข้ามาใช้มากกว่าที่จะต่อเรือภายในประเทศ

ง. ปัญหาเงื่อนไขการว่าจ้างของหน่วยราชการและรัฐวิสาหกิจ

โดยปกติแล้วสัญญาว่าจ้างทำงานกับหน่วยราชการทุกแห่งมักจะมีรายละเอียดและเงื่อนไขมากมายจนบริษัทผู้รับ เหมางานต้อง เสียเปรียบอยู่ตลอดเวลาแล้ว ในกรณีที่มีการยื่นซองประกวดราคา เพื่อว่าจ้างต่อเรือนี้ ส่วนใหญ่แล้วหน่วยราชการจะตั้ง เงื่อนไขไว้มากมายจนปิดประตูมิให้กิจการ ต่อเรือในประเทศมีโอกาส เข้าร่วมประกวดราคาคด้วย หรืออาจจะไม่มีโอกาสที่จะชนะการประกวด ราคาเลย ทั้งนี้ยังไม่ต้องหวังไปถึงว่ากิจการต่อเรือในประเทศจะได้รับการสนับสนุนให้มีความ ได้เปรียบบริษัทต่างชาติ

ที่กล่าวเช่นนี้ก็เพราะว่า เงื่อนไขของทางราชการได้กำหนดไว้ว่า กิจการต่อเรือภายใน ประเทศที่จะเข้าประกวดราคาคด้วยนั้น จะต้องมีการประกันในการต่อเรือขนาดที่กำหนดมาแล้ว ไม่น้อยกว่าเท่านั้น เท่านั้น จึงทำให้ไม่มีกิจการต่อเรือในประเทศรายใดเลยที่จะมีคุณสมบัติครบ ตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ได้ ฉะนั้น การกำหนดเงื่อนไขบางอย่างจึง เท่ากับเป็นการกีดกันมิให้กิจการต่อเรือ ภายในประเทศสามารถชนะการประกวดราคาคนั้นได้ อีกทั้งยังกำหนดไว้ด้วยว่า กิจการต่อเรือ ภายในประเทศที่จะเข้าประกวดราคาคด้วยนั้น จะต้องมีการร่วมทุนหรือร่วม กิจการด้วย

จ. ปัญหาด้านภาษี

กิจการต่อเรือในประเทศไทย นับเป็นอุตสาหกรรมที่ยังไม่เจริญก้าวหน้า เท่าที่ควร เมื่อเปรียบเทียบกับสิงคโปร์หรือเกาหลีใต้ เหตุผลส่วนหนึ่งก็เนื่องมาจากการจัดเก็บภาษี

วัตถุดิบที่ใช้ในการต่อเรือประมาณร้อยละ ๔๐ ของต้นทุนเรือ จะเป็นของที่ต้องสั่งซื้อ จากต่างประเทศ และรัฐบาลได้กำหนดอัตราอากรขาเข้า ภาษีการค้า และภาษีบำรุงเทศบาล เพื่อ จัดเก็บจากวัตถุดิบต่าง ๆ ที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ ซึ่งผิดกับต่างประเทศเช่น ประเทศสิงคโปร์

กล่าวคือ ทางรัฐบาลสิงคโปร์จะยกเว้นภาษีต่าง ๆ สำหรับวัตถุดิบที่ต้องสั่งซื้อจากต่างประเทศ ทั้งนี้เพื่อเป็นการส่งเสริมอุตสาหกรรมต่อเรือภายในประเทศ และสนับสนุนให้กิจการต่อเรือรับจ้าง ต่อเรือให้กับต่างชาติเพื่อนำเงินตราต่างประเทศเข้าประเทศได้อีกทางหนึ่ง เป็นต้น

โดยเฉพาะกิจการต่อเรือในประเทศไทย การสั่งซื้อวัตถุดิบเข้ามาจากต่างประเทศ ต้องเสียอากรขาเข้าในอัตราที่สูง เช่น เหล็กแผ่นจะเสียอากรขาเข้า ๓๐% ของมูลค่าที่ซื้อในราคา ซี.ไอ.เอฟ. (C.I.F.) และจะต้องเสียภาษีการค้าอีก ๑.๕% ของยอดรายรับของวัตถุดิบนั้น พร้อมกับเสียภาษีบำรุงเทศบาลอีก ๑๐% ของค่าภาษีการค้า จึงเห็นได้ว่าวัตถุดิบที่ซื้อจากต่างประเทศต้องเสียภาษีถึง ๓ ประเภทด้วยกัน (ดูตารางที่ ๖.๒)

เมื่อเรือที่ต่อเสร็จ เรียบร้อยแล้ว และมีขนาดต่ำกว่าสองร้อยห้าสิบตันกรอสแล้ว จะต้องเสียภาษีการค้าในฐานะรับจ้างทำของตามประเภทการค้าที่ ๔ ชนิด ๑(ฉ) อีกร้อยละ ๓ (ตามพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร ฉบับที่ ๑๐ พ.ศ. ๒๕๒๕) และภาษีบำรุงเทศบาลอีกร้อยละ ๑๐ ของค่าภาษีการค้า

แสดงว่ารัฐบาลเก็บภาษีการค้าซ้ำถึงสองครั้งในของสิ่งเดียวกัน จึงเป็นเหตุให้ต้นทุนของเรือที่ต่อภายในประเทศมีมูลค่าที่สูงขึ้น เป็นผลทำให้หน่วยราชการและบริษัทเดินเรือต่าง ๆ ในประเทศไทยหันไปว่าจ้างต่อเรือกับชาวต่างชาติ เช่น สิงคโปร์

สาเหตุอีกประการหนึ่งก็คือ หากบริษัทเอกชนสั่งซื้อเรืออูมิ เนียมดับเพลิงจากต่างประเทศ จะได้รับยกเว้นการเสียภาษีต่าง ๆ^๑ แต่ถ้าเรืออูมิ เนียมดับเพลิงดังกล่าวต่อภายในประเทศแล้ว เรือที่ต่อเสร็จจะต้องเสียภาษีการค้า ๓% และภาษีบำรุงเทศบาลอีก ๑๐% ของค่าภาษีการค้า

ข้อเสนอแนะบางประการในการแก้ปัญหาอื่นที่เกี่ยวข้องกับกิจการอุตสาหกรรมต่อเรือในประเทศไทย

จะขอกล่าวสรุปรวมกันเป็นข้อ ๆ ดังนี้ คือ

ก. รัฐบาลควรให้ความช่วยเหลือทางด้านการเงินแก่กิจการต่อเรือในประเทศไทย โดยอาจให้ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดหลักเกณฑ์ในการปฏิบัติให้สอดคล้องกับการที่ธนาคารฯ ยอมให้ธุรกิจที่ส่งสินค้าไปขายต่างประเทศสามารถนำเลตเตอร์ออฟเครดิต (Letter of Credit) มาขายลด

^๑ สมภาษณ์ สมบูรณ์ โสมาภา, เจ้าหน้าที่โครงการแม่โขง, ๔ มีนาคม ๒๕๒๕.

ตารางที่ ๖.๒

บริษัท การต่อเรือ จำกัด

รายละเอียดการนำเข้าและค่าภาษี

วันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๒๓

รายการ	จำนวน (หน่วย)	มูลค่า (บาท)	อัตราอากร	อากรขาเข้า (บาท)	อัตรากำไร มาตรฐาน	อัตรา ภาษีการค้า	ภาษีการค้า (บาท)	ภาษีบำรุง เทศบาล (บาท)
เหล็กแผ่น	๗๔,๒๔๕ ก.ก.	๖๒๑,๐๘๙.๔๒	๓๐%	๑๘๖,๓๒๖.๘๓	๖.๕%	๑.๕%	๑๒,๘๙๘.๔๗	๑,๒๘๙.๘๕
อลูมิเนียมแผ่น	๔,๒๕๐ ก.ก.	๒๑๘,๙๕๖.๗๕	๒๕%	๕๔,๗๓๙.๑๙	๗%	๑.๕%	๔,๓๙๒.๘๒	๔๓๙.๒๘
เครื่องยนต์	๑ ชุด	๕๓๑,๒๘๙.๗๕	๑๕%	๗๙,๖๙๓.๕๖	๑๓%	๓%	๒๐,๗๑๒.๓๓	๒,๐๗๑.๒๓
อุปกรณ์ไฟฟ้า	๑ ชุด	๒๔,๗๑๓.๗๕	๓๐%	๗,๔๑๔.๑๓	๒๖%	๗%	๒,๘๓๓.๖๘	๒๘๓.๓๗

ที่มา : ฝ่ายบัญชีและการเงินของบริษัทการต่อเรือ จำกัด

กับธนาคารแห่งประเทศไทย โดยผ่านธนาคารพาณิชย์ได้ และคิดดอกเบี้ยในอัตราที่ต่ำ เช่น สมมติว่า ถ้าหน่วยราชการหรือรัฐวิสาหกิจใดได้ทำสัญญาว่าจ้างกับกิจการต่อเรือภายในประเทศรายใดแล้ว ก็ให้กิจการต่อเรือนั้นสามารถนำสัญญาว่าจ้างนั้นมาค้ำประกัน เพื่อขอกู้เงินประมาณ ๗๐% ของมูลค่าที่ว่าจ้าง โดยธนาคารแห่งประเทศไทยคิดอัตราดอกเบี้ย ๗-๑๐% ต่อปี

การช่วยเหลือดังกล่าวจะทำให้เงินทุนหมุนเวียนของกิจการต่อเรือดีขึ้น และสามารถสั่งซื้อวัตถุดิบได้ในคราวเดียวกัน เพื่อป้องกันมิให้ราคาระดับสูงขึ้นไปอีก อันจะทำให้ต้นทุนของเรือสูงขึ้นด้วย

ส่วนหลักประกันที่ธนาคารฯ จะได้จากผู้ยืมก็คือ ให้ธนาคารพาณิชย์เป็นผู้ค้ำประกันผู้ยืม เป็นต้น

ข. ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๒๑ และกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๒๔ ที่ประกาศออกมาใช้ และได้ให้ความช่วยเหลือแก่เรือไทยที่รับขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ โดยระบุไว้ว่า ของที่ทางราชการ องค์การของรัฐ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจที่ส่งหรือนำเข้าของนั้น เข้ามาจากต่างประเทศโดยทางเรือแล้ว จะต้องใช้เรือของไทยในเส้นทางที่เรือไทยแล่นอยู่ และยังให้สิทธิพิเศษแก่ผู้ส่งของที่ส่งของออกไปขายต่างประเทศ หรือส่งของจากต่างประเทศเข้ามาในไทยโดยเรือไทยแล้ว จะมีสิทธิหักเงินจำนวนไม่เกินร้อยละ ๕๐ ของค่าระวางและหรือเงินอย่างอื่นที่ได้เสียไปตามปกติในการขนส่งออกจากเงินได้สุทธิ หรือกำไรสุทธิ

จึงคิดว่าการกำหนดวิธีการต่าง ๆ จะเป็นการช่วยสนับสนุนให้ใช้เรือไทยในการขนส่ง และให้ผลประโยชน์แก่ผู้ใช้เรือไทยในการบรรทุกระหว่างประเทศมากขึ้น ซึ่งเป็นทางหนึ่งในการประหยัดเงินตราไม่ให้จ่ายออกไปต่างประเทศด้วย

หากรัฐบาลช่วยสนับสนุนและช่วยเหลือกิจการต่อเรือในประเทศไทยด้วยแล้ว ก็ควรกำหนดนโยบายเพิ่มเติมต่อไปอีกว่า ผู้ส่งของออกไปขายต่างประเทศ หรือส่งของจากต่างประเทศเข้ามาในประเทศไทยโดยเรือไทยและเรือลำนั้นอยู่ในประเทศไทยด้วยแล้ว จะได้รับสิทธิพิเศษมากกว่าที่ใช้เรือไทยแต่ต่อจากต่างประเทศ ก็เป็นอีกหนทางหนึ่งที่จะช่วยสนับสนุนกิจการเดินเรือต่าง ๆ ของไทยให้

หันมาว่าจ้างต่อเรือภายในประเทศมากขึ้น และเป็นการสงวนเงินตราที่ต้องเสียออกไปต่างประเทศได้อีกเป็นจำนวนมาก

ค. การกำหนดเงื่อนไขในการประกวดราคาของหน่วยงานของรัฐและรัฐวิสาหกิจที่มีต่อกิจการต่อเรือในประเทศไทย ในส่วนที่ว่าต้องเคยต่อเรือขนาดนั้นมาแล้วก็ลำ เป็นต้น ควรจะยกเลิกได้แล้ว เนื่องจากเงื่อนไขดังกล่าวนอกจากจะไม่ช่วยสนับสนุนกิจการต่อเรือในประเทศไทยแล้ว ยังเป็นการกีดกันไม่ให้กิจการต่อเรือในไทยมีโอกาสได้รับงานนั้นมาทำด้วย เพราะการต่อเรือในแต่ละครั้งหรือแต่ละลำนั้นจะไม่เหมือนกัน อนึ่ง การที่จะกำหนดเงื่อนไขที่จะให้แน่ใจว่ามีความสามารถในการต่อเรือประเภทนั้นได้ไม่เป็นสิ่งจำเป็นเท่าใดนัก เนื่องจากก่อนที่จะต่อเรือ บริษัทต่อเรือจะต้องส่งแบบต่อเรือและรายละเอียดการคำนวณไปให้สมาคมจัดทำเนียบเรือ (ดังที่กล่าวมาแล้วในบทที่ ๓) เพื่อรับรองแบบต่อเรือ และกำหนดว่าเรือที่จะต่อนี้จัดอยู่ในชั้นไหน (Class) และในระหว่างต่อเรือดังกล่าวทางสมาคมก็จะส่งเจ้าหน้าที่มาควบคุมดูแลการต่อเรือเพื่อให้เป็นไปตามแบบเรือที่อนุมัติแล้ว เมื่อเรือต่อเสร็จก็จะมีการตรวจสอบและทดลองต่าง ๆ เพื่อให้แน่ใจว่าเรือที่ต่อขึ้นมานั้นมีคุณสมบัติถูกต้องและใช้งานได้แล้ว จึงออกใบรับรองเรือลำดังกล่าวให้

ฉะนั้น หน่วยงานของรัฐควรจะขอแสดงผลงานที่กิจการต่อเรือต่าง ๆ ได้ทำไปแล้วว่ามีอะไรบ้าง และพิจารณาจุดด้านอื่น ๆ ประกอบ ก็น่าจะเป็นการเพียงพอแล้ว การเปิดโอกาสให้กิจการต่อเรือภายในประเทศได้รับงานต่อเรืออยู่เสมอ ก็เป็นหนทางหนึ่งที่จะช่วยเสริมสร้างให้เกิดความชำนาญและมีประสบการณ์มากขึ้น อันจะนำไปตัดแปลงในการต่อเรือชนิดต่าง ๆ ได้ในอนาคต

ง. รัฐบาลควรที่จะกำหนดเงื่อนไขบางประการไว้ ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐและรัฐวิสาหกิจได้เปิดการประกวดราคาว่าจ้างต่อเรือ และถ้าผู้ประกวดราคาได้เป็นชาวต่างชาติ ก็จะต้องให้ชาวต่างชาติต้องต่อเรื่อนั้นในประเทศไทยหรือให้ใช้ผู้ต่อเรือของคนไทย เพื่อช่วยให้คนไทยมีงานทำ คนงานมีประสบการณ์ในการต่อเรือมากขึ้น และผู้ต่อเรือก็มีรายได้เพิ่มขึ้นด้วย ส่วนผู้ควบคุมงานสามารถจะนำมาจากต่างประเทศได้

จ. การเปลี่ยนแปลงรายการหรือเพิ่มเติมรายการในสัญญาว่าจ้างที่กิจการต่อเรือกระทำกับหน่วยงานของรัฐนั้น ควรจะได้มีการเจรจาและทำความเข้าใจกันโดยเร็ว ซึ่งอาจตั้งเป็นรูปคณะกรรมการขึ้นมาพิจารณา โดยประกอบด้วย ผู้ว่าจ้าง ผู้รับจ้าง และผู้เชี่ยวชาญในเรื่องการ

ต่อเรือ เป็นต้น เพราะตามปกติการพิจารณาจนกระทั่งอนุมัติหรือไม่อนุมัติจะใช้เวลานานมากจนทำให้ผู้รับจ้างต้องรับภาระค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นเรื่อย หรือถ้าต่อเรือเสร็จไม่ทันตามกำหนดก็จะต้องถูกปรับอีก และทางหน่วยงานของรัฐก็จะได้เรือไปใช้ช้ากว่ากำหนด ซึ่งเป็นผลเสียหายแก่ทั้งสองฝ่าย ฉะนั้นถ้าตกลงกันได้เร็วเท่าใดก็เป็นผลดีแก่ทั้งสองฝ่ายเช่นกัน

ฉ. รัฐบาลควรกำหนดนโยบายในการสนับสนุนกิจการต่อเรือภายในประเทศ โดยกำหนดเป็นแผนระยะยาวไว้ เช่น การให้หน่วยงานของรัฐต่าง ๆ ใช้บริการของกิจการต่อเรือภายในประเทศมากกว่าการใช้บริการของต่างชาติ และในการประกวดราคา ถ้ากิจการต่อเรือภายในประเทศเสนอราคาสูงกว่าของต่างประเทศไม่เกิน ๒๐% (เปลี่ยนจาก ๑๕% เป็น ๒๐%) แล้ว ก็ให้กิจการต่อเรือภายในประเทศเป็นผู้ได้รับงานนั้นไปทำ

รัฐบาลควรมีนโยบายเพื่อสนับสนุนกิจการเดินเรือต่าง ๆ ในประเทศไทยให้ต่อเรือภายในประเทศ โดยการให้สิทธิพิเศษเป็นผลตอบแทน เช่น ให้บัตรส่งเสริมการลงทุนแก่ธุรกิจเดินเรือระหว่างประเทศที่ใช้เรือที่ต่อในประเทศไทย หรือให้หักค่าเสื่อมราคาของเรือที่ต่อในประเทศเพิ่มขึ้นอีก ๕% ของมูลค่าเรือ ออกจากกำไรสุทธิ เป็นเวลา ๓ ถึง ๕ ปี เป็นต้น

ช. ในด้านเกี่ยวกับภาษี รัฐบาลควรยกเว้นภาษีที่เรียกเก็บจากวัตถุดิบที่สั่งซื้อจากต่างประเทศ เพราะการเก็บภาษีดังกล่าวจะเป็นการเก็บภาษีซ้ำซ้อน กล่าวคือ วัตถุดิบที่ซื้อเข้ามาเพื่อใช้ในการต่อเรือต้องเสียภาษีไปแล้วครั้งหนึ่ง เมื่อเรือต่อเสร็จก็ต้องเสียภาษีการค้าอีกเป็นครั้งที่สอง

จึงขอเสนอให้ยกเว้นการเก็บภาษีทุกชนิดสำหรับวัตถุดิบต่าง ๆ ที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ แต่ให้เก็บภาษีการค้าเมื่อเรือได้ต่อเสร็จแล้ว จะเป็นการเก็บภาษีที่เป็นธรรม และเรียกเก็บจากการต่อเรือเพียงครั้งเดียว มิใช่เรียกเก็บภาษีจากทุกทอดที่มีการดัดแปลงวัตถุดิบ เพราะจะทำให้ต้นทุนของวัตถุดิบราคาสูงจนทำให้เรือที่ต่อเสร็จมีมูลค่าสูงจนทำให้กิจการต่อเรือต้องประสบกับผลขาดทุน หรือสู้ราคากับชาวต่างชาติไม่ได้

ซ. การยกเว้นการเก็บภาษีจากเรือบางชนิดที่นำเข้ามาจากต่างประเทศโดยไม่ต้องเสียภาษีนั้น ก็ควรจะปฏิบัติกับกิจการต่อเรือที่ต่อเรือชนิดนั้นด้วย มิใช่จะเก็บภาษีการค้าจากการต่อเรือทุกชนิดในประเทศ แต่ยกเว้นถ้าเรือที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ เป็นต้น